

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์หลัก 3 ประเด็น คือ เพื่อประเมินปริมาณการสะสมคาร์บอนในต้นไม้ หาความหลากหลายของพันธุ์ปลา และประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของศักยภาพการใช้ประโยชน์ของผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งได้ผลการศึกษา ดังนี้

โครงการที่ 1 การศึกษาปริมาณการสะสมคาร์บอนเหนือพื้นดินในป่าสงวนแห่งชาติป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง จังหวัดนครศรีธรรมราช

1. ชนิดพันธุ์ไม้ใหญ่ ไม้หนุ่ม และกล้าไม้ ในป่าสงวนแห่งชาติป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง จังหวัดนครศรีธรรมราช

จากการศึกษาสภาพทั่วไปของพื้นที่ศึกษา และการสำรวจภาคสนาม เพื่อพิจารณาความสม่ำเสมอของประชากรไม้ สามารถแบ่งลักษณะพื้นที่ตามระดับความหนาแน่นของต้นไม้ เป็น 3 ระดับ คือ ระดับความหนาแน่นมาก ปานกลาง และน้อย โดยมีความหนาแน่นของต้นไม้ ≥ 400 240-400 และ ≤ 240 ต้น/ไร่ ตามลำดับ (ภาพที่ 2) จากนั้นทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านพันธุ์ไม้ใหญ่จากแปลงตัวอย่างขนาด 10 x 10 ตารางเมตร ไม้หนุ่มจากแปลงตัวอย่างขนาด 4x4 ตารางเมตร และกล้าไม้จากแปลงตัวอย่างขนาด 1x1 ตารางเมตร จำนวน 50 แปลง ในแต่ละระดับความหนาแน่น รวมทั้งสิ้น 150 แปลง ซึ่งจากการศึกษาพบว่า มีจำนวนชนิดไม้ทั้งหมด 12 ชนิด 9 วงศ์ โดยเป็นไม้ใหญ่ จำนวน 4 ชนิด 4 วงศ์ ซึ่งพันธุ์ไม้ที่พบส่วนใหญ่เป็นไม้เสม็ดขาว (*Melaleuca cajuputi* Powell.) มีความหนาแน่นสูงถึง 2,091.31 ต้น/เฮกแตร์ รองลงมาคือ กระต้อมหนู (*Mitragyna brunonis* Craib.) จิก (*Barringtonia coccinea* Kostel.) และโศด (*Symplocos ferruginea* Roxb.) มีความหนาแน่นเพียง 4.67 2.67 และ 2.00 ต้น/เฮกแตร์ ตามลำดับ สำหรับไม้หนุ่มพบจำนวน 2 ชนิด 2 วงศ์ คือ เสม็ดขาว และจิก โดยไม้เสม็ดขาวมีความหนาแน่น 32.67 ต้น/เฮกแตร์ และจิก มีความหนาแน่น 2.00 ต้น/เฮกแตร์ สำหรับลูกไม้ พบเพียง 1 ชนิด คือ เสม็ดขาว ซึ่งมีความหนาแน่น 13.48 ต้น/เฮกแตร์ นอกจากนี้ยังพบไม้ล้มลุกอื่น ๆ จำนวน 8 ชนิด 6 วงศ์ โดยส่วนใหญ่อยู่ในวงศ์กก (Cyperaceae) ได้แก่ กระจุต (*Lepironia articulata*) พรีอ (*Scleria poaeformis*) และหญ้าคมบาง (*Carex baccans* Nees.) โดยพบว่ากล้าไม้ที่มีความหนาแน่นมากที่สุดคือ กระจุต มีความหนาแน่น 84 ต้น/เฮกแตร์ รองลงมาคือ พรีอ กง (*Hanguana malayana* (Jack) Merr.) หญ้าคมบาง ย่านลิเภา (*Lygodium flexuosum* Sw.) หญ้าไทร (*Leersia hexandra* Sw.) ปรง (*Cycas circinalis* L.) และลำเพ็ง (*Stenochlaena palustris* Bedd.) มีความหนาแน่น เท่ากับ 25.33 18.67 15.33 11.56 8.99 6.42 และ 2.56 ต้น/เฮกแตร์ ตามลำดับ (ตารางที่ 2)

(ก)

(ข)

(ค)

ภาพที่2 สภาพป่าที่มีความระดับความหนาแน่นแตกต่างกัน (ก) พื้นที่ป่าที่มีความหนาแน่นระดับมาก
(ข) พื้นที่ป่าที่มีความหนาแน่นระดับปานกลาง (ค) พื้นที่ป่าที่มีความหนาแน่นระดับน้อย

ตารางที่ 2 รายชื่อพันธุ์ไม้ใหญ่ ไม้หนุ่ม กล้าไม้ และไม้ล้มลุก ในป่าสงวนแห่งชาติป่าบ้านกุ่มเป
ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ลำดับที่	ชนิด	ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อวงศ์	ความหนาแน่น	
				(ต้น/ไร่)	(ต้น/ เฮกแตร์)
ไม้ใหญ่					
1.	เสม็ดขาว	Melaleuca cajuputi Powell.	MYRTACEAE	334.61	2,091.31
2.	กระท่อมหนู	Mitragyna brunonis Craib.	RUBIACEAE	0.75	4.67
3.	จิก	Barringtonia coccinea Kostel.	BARRINGTONIACEAE	0.43	2.67
4.	โศด	Symplocos ferruginea Roxb.	SYMPLOCACEAE	0.32	2.00
รวม				336.11	2,100.65
ไม้หนุ่ม					
1.	เสม็ดขาว	Melaleuca cajuputi Powell.	MYRTACEAE	5.23	32.67
2.	จิก	Barringtonia coccinea Kostel.	BARRINGTONIACEAE	0.32	2.00
รวม				5.55	34.67
กล้าไม้					
1.	เสม็ดขาว	Melaleuca cajuputi Powell.	MYRTACEAE	2.15	13.48
รวม				2.15	13.48
ไม้ล้มลุก					
1.	กระจุค	Lepironia articulata	CYPERACEAE	13.44	84.00
2.	พริ้ว	Scleria poaeformis		4.05	25.33
3.	หญ้าคมบาง	Carex baccans Nees.		2.45	15.33
4.	กง	Hanguana malayana (Jack) Merr.	HANGUANACEAE	2.99	18.67
5.	ย่านลิเภา	Lygodium flexuosum Sw.	CHIZAEACEAE	1.85	11.56
6.	หญ้าไทร	Leersia hexandra Sw.	GRAMINEAE	1.44	8.99
7.	ปรง	Cycas circinalis L.	CYCADACEAE	1.03	6.42
8.	ลำเพ็ญ	Stenochlaena palustris Bedd.	POLYPODIACEAC	0.41	4.56
รวม				27.66	172.87

2. การประเมินมวลชีวภาพและปริมาณคาร์บอนสะสม

2.1 มวลชีวภาพและปริมาณคาร์บอนสะสมเหนือพื้นดินในแต่ละส่วนของไม้ใหญ่

จากการศึกษามวลชีวภาพของไม้ในป่าสงวนแห่งชาติป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า มีปริมาณมวลชีวภาพรวมทั้งสิ้น 56.31 ตัน/เฮกเตอร์ และเมื่อนำมาคำนวณปริมาณการสะสมคาร์บอน พบว่า ป่าสงวนแห่งชาติป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง มีปริมาณคาร์บอนสะสมเท่ากับ 26.47 ตัน คาร์บอน/เฮกเตอร์ โดยปริมาณการสะสมคาร์บอนส่วนใหญ่จะสะสมในส่วนของลำต้น 19.92 ตัน คาร์บอน/เฮกเตอร์ รองลงมาคือ กิ่ง และใบ มีปริมาณคาร์บอนสะสม 4.94 และ 1.62 ตัน คาร์บอน/เฮกเตอร์ ตามลำดับ (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 มวลชีวภาพและปริมาณคาร์บอนสะสมในป่าสงวนแห่งชาติป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตำแหน่ง	มวลชีวภาพ		ปริมาณคาร์บอนสะสม	
	(ตัน/ไร่)	(ตัน /เฮกเตอร์)	ตัน คาร์บอน/ไร่	ตัน คาร์บอน/เฮกเตอร์
ลำต้น	6.78	42.38	3.19	19.92
กิ่ง	1.68	10.50	0.79	4.94
ใบ	0.55	3.44	0.26	1.62
รวม	9.01	56.31	4.23	26.47

เมื่อพิจารณาปริมาณมวลชีวภาพและปริมาณคาร์บอนสะสมในต้นไม้ในแต่ละระดับความหนาแน่น พบว่า พื้นที่ที่มีความหนาแน่นมาก ซึ่งมีจำนวนต้นไม้มากกว่า 400 ต้น/ไร่ มีปริมาณมวลชีวภาพ 70.00 ตัน/เฮกเตอร์ คิดเป็นปริมาณการสะสมคาร์บอน 32.91 ตัน คาร์บอน/เฮกเตอร์ พื้นที่ที่มีความหนาแน่นปานกลาง มีจำนวนต้นไม้อยู่ในช่วง 240-400 ต้น/ไร่ มีปริมาณมวลชีวภาพ 62.13 ตัน/เฮกเตอร์ คิดเป็นปริมาณการสะสมคาร์บอน 29.21 ตันคาร์บอน/เฮกเตอร์ และพื้นที่ที่มีความหนาแน่นน้อย มีจำนวนต้นไม้มีน้อยกว่า 240 ต้น/ไร่ มีปริมาณมวลชีวภาพ 36.81 ตัน/เฮกเตอร์ คิดเป็นปริมาณการสะสมคาร์บอน 17.30 ตัน คาร์บอน/เฮกเตอร์ โดยทุกระดับความหนาแน่นปริมาณการสะสมคาร์บอนส่วนใหญ่จะสะสมในส่วนของลำต้น รองลงมา คือ กิ่ง และใบ ตามลำดับ (ตารางที่ 4 และตารางที่ 5)

ตารางที่ 4 ปริมาณมวลชีวภาพในดินไม้ที่ระดับความหนาแน่นที่แตกต่างกัน

ตำแหน่ง	หน่วย	ระดับความหนาแน่น			เฉลี่ย
		มาก	ปานกลาง	น้อย	
ลำต้น	ตัน/ไร่	8.41	7.50	4.44	6.78
	ตัน/เฮกแตร์	52.56	46.88	27.75	42.38
กิ่ง	ตัน/ไร่	2.05	1.87	1.12	1.68
	ตัน/เฮกแตร์	12.81	11.69	7.00	10.50
ใบ	ตัน/ไร่	0.74	0.58	0.33	0.55
	ตัน/เฮกแตร์	4.63	3.63	2.06	3.44
รวมมวลชีวภาพ	ตัน/ไร่	11.20	9.94	5.89	9.01
เหนือดิน	ตัน/เฮกแตร์	70.00	62.13	36.81	56.31

ตารางที่ 5 ปริมาณคาร์บอนสะสมในดินไม้ที่ระดับความหนาแน่นที่แตกต่างกัน

ตำแหน่ง	หน่วย	ระดับความหนาแน่น			เฉลี่ย
		มาก	ปานกลาง	น้อย	
ลำต้น	ตัน คาร์บอน/ไร่	3.95	3.53	2.09	3.19
	ตัน คาร์บอน/เฮกแตร์	24.70	22.03	13.04	19.92
กิ่ง	ตัน คาร์บอน/ไร่	0.96	0.88	0.53	0.79
	ตัน คาร์บอน/เฮกแตร์	6.02	5.49	3.29	4.94
ใบ	ตัน คาร์บอน/ไร่	0.35	0.27	0.16	0.26
	ตัน คาร์บอน/เฮกแตร์	2.17	1.70	0.97	1.62
รวมปริมาณคาร์บอน	ตัน คาร์บอน/ไร่	5.26	4.67	2.77	4.23
สะสมเหนือพื้นดิน	ตัน คาร์บอน/เฮกแตร์	32.91	29.21	17.30	26.47

2.2 ปริมาณการสะสมคาร์บอนเหนือพื้นดินในแต่ละช่วงความโต

เมื่อพิจารณาถึงรูปแบบการกระจายของขนาดต้นไม้ในป่าสงวนแห่งชาติป่าบ้านกุ่มเป่ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า มีลักษณะเป็นรูป L-shape โดยขนาดของต้นไม้ที่พบมากที่สุด คือ ไม้ขนาดเล็ก ซึ่งมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเพียงอกตั้งแต่ 4.5 - 20 เซนติเมตร มีความหนาแน่น 1,939.21 ต้น/เฮกแตร์ คิดเป็นร้อยละ 92.04 รองลงมาคือ ไม้ขนาดกลาง ซึ่งมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเพียงอก >20-40 เซนติเมตร และ ไม้ขนาดใหญ่ ซึ่งมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเพียงอก >40-60 เซนติเมตร มีความหนาแน่น 143.06 และ 24.75 ต้น/เฮกแตร์ ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 6.79 และ 1.17 ตามลำดับ ทำให้ปริมาณคาร์บอนสะสมส่วนใหญ่อยู่ในไม้ขนาดเล็ก คิดเป็น 18.10 ตัน คาร์บอน/เฮกแตร์ คิดเป็นร้อยละ 68.38 รองลงมาคือ ไม้ขนาดกลาง และ ไม้ขนาดใหญ่ คิดเป็น 7.47 และ 0.90 ตัน คาร์บอน/เฮกแตร์ คิดเป็นร้อยละ 28.22 และ 3.40 ตามลำดับ (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 มวลชีวภาพและการสะสมคาร์บอนในต้นไม้แต่ละช่วงความโต

ขนาด เส้นผ่าศูนย์กลาง	ความหนาแน่น		มวลชีวภาพ	ปริมาณคาร์บอนสะสม	
	ต้น/เฮกแตร์	เปอร์เซ็นต์		(ตัน คาร์บอน/เฮกแตร์)	เปอร์เซ็นต์
≥4.5-20	1,939.21	92.04	38.51	18.10	68.38
>20-40	143.06	6.79	15.89	7.47	28.22
>40-60	24.75	1.17	1.91	0.90	3.40
รวม	2107.02	100.00	56.31	26.47	100.00

และเมื่อพิจารณารูปแบบการกระจายของขนาดของต้นไม้ในแต่ละระดับความหนาแน่น พบว่า ทุกระดับความหนาแน่นมีลักษณะเป็นรูป L-shape โดยขนาดของต้นไม้ที่พบมากที่สุดคือ ไม้ขนาดเล็ก ซึ่งมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเพียงอก ตั้งแต่ 4.5 - 20 เซนติเมตร รองลงมาคือ ไม้ขนาดกลาง ซึ่งมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเพียงอก >20-40 เซนติเมตร และ ไม้ขนาดเล็ก ซึ่งมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเพียงอก >40-60 เซนติเมตร โดยพื้นที่บริเวณที่มีความหนาแน่นมาก มีไม้ขนาดเล็กสูงถึง 3,135.63 ต้น/เฮกแตร์ คิดเป็นร้อยละ 95.69 สำหรับ ไม้ขนาดกลางและขนาดใหญ่มีเพียง 139.19 และ 2.00 ต้น/เฮกแตร์ ตามลำดับ หรือคิดเป็นร้อยละ 4.25 และ 0.06 เท่านั้น ทำให้ปริมาณคาร์บอนสะสมส่วนใหญ่อยู่ในไม้ขนาดเล็ก คิดเป็น 25.88 ตัน คาร์บอน/เฮกแตร์ รองลงมาคือ ไม้ขนาดกลาง และ ไม้ขนาดใหญ่ คิดเป็น 6.81 และ 0.22 ตัน คาร์บอน/เฮกแตร์ ตามลำดับ

ในพื้นที่บริเวณที่มีความหนาแน่นปานกลาง มีไม้ขนาดเล็ก 1,754.00 ต้น/เฮกแตร์ คิดเป็นร้อยละ 90.41 สำหรับ ไม้ขนาดกลางและขนาดใหญ่มีเพียง 176.00 และ 10.00 ต้น/เฮกแตร์ ตามลำดับ หรือคิดเป็นร้อยละ 9.07 และ 0.52 เท่านั้น ทำให้ปริมาณคาร์บอนสะสมส่วนใหญ่อยู่ในไม้ขนาดเล็ก คิดเป็น

18.72 ตัน คาร์บอน/เฮกเตอร์ รองลงมาคือไม้ขนาดกลาง และไม้ขนาดใหญ่ คิดเป็น 8.87 และ 1.62 ตัน คาร์บอน/เฮกเตอร์ ตามลำดับ

สำหรับพื้นที่บริเวณที่มีความหนาแน่นน้อย มีไม้ขนาดเล็ก 928.00 ตัน/เฮกเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 84.04 ไม้ขนาดกลางและขนาดใหญ่มีความหนาแน่น 114.00 และ 62.25 ตัน/เฮกเตอร์ ตามลำดับ หรือคิดเป็นร้อยละ 10.32 และ 5.64 แต่จะเห็นได้ว่า ปริมาณคาร์บอนสะสมในไม้ขนาดเล็กและไม้ขนาดกลางมีปริมาณที่ใกล้เคียงกัน โดยไม้ขนาดเล็กมีปริมาณคาร์บอนสะสม 9.70 ตัน คาร์บอน/เฮกเตอร์ ไม้ขนาดกลาง มีปริมาณคาร์บอนสะสม 6.74 ตัน คาร์บอน/เฮกเตอร์ ส่วนไม้ขนาดใหญ่มีปริมาณคาร์บอนสะสมค่อนข้างน้อย คิดเป็น 0.85 ตัน คาร์บอน/เฮกเตอร์ (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 มวลชีวภาพและปริมาณคาร์บอนสะสมในแต่ละช่วงความโตแต่ละระดับความหนาแน่น

ระดับความ หนาแน่น	ช่วงความโต (เซนติเมตร)	ความหนาแน่น		มวลชีวภาพ		ปริมาณคาร์บอนสะสม	
		(ตัน/เฮกเตอร์)	(เปอร์เซ็นต์)	(ตัน/ไร่)	(ตัน/ เฮกเตอร์)	(ตัน/ไร่)	(ตัน คาร์บอน /เฮกเตอร์)
มาก	≥4.5-20	3,135.63	95.69	8.81	55.07	4.14	25.88
	>20-40	139.19	4.25	2.32	14.48	1.09	6.81
	>40-60	2.00	0.06	0.07	0.46	0.03	0.22
รวม		3,276.82	100.00	11.20	70.01	5.26	32.91
ปานกลาง	≥4.5-20	1,754.00	90.41	6.37	39.82	2.99	18.72
	>20-40	176.00	9.07	3.02	18.87	1.42	8.87
	>40-60	10.00	0.52	0.55	3.46	0.26	1.62
รวม		1,940.00	100.00	9.94	62.15	4.67	29.21
น้อย	≥4.5-20	928.00	84.04	3.31	20.65	1.55	9.70
	>20-40	114.00	10.32	2.29	14.34	1.08	6.74
	>40-60	62.25	5.64	0.29	1.81	0.14	0.85
รวม		1,104.25	100.00	5.89	36.78	2.77	17.29
เฉลี่ย		2,107.02		9.01	56.31	4.23	26.47

โครงการที่ 2 การศึกษาความหลากหลายของชนิดพันธุ์ปลาในป่าสงวนแห่งชาติป่าบ้านกุ่มแป
ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง จังหวัดนครศรีธรรมราช

1. องค์ประกอบของชนิดปลาในพื้นที่ศึกษา

จากการตรวจสอบชนิดพันธุ์ปลาโดยการสำรวจ และเก็บตัวอย่างปลาจากชาวประมงท้องถิ่น ที่
ทำเรือประมงในชุมชน โดยการเข้าตรวจนับจำนวน และชั่งน้ำหนักปลาทุกตัวทุกชนิดในวันที่เก็บ
ตัวอย่าง พบปลาจำนวน 12 วงศ์ได้แก่ วงศ์ปลาหมอ Anabantidae วงศ์ปลากด Bagaridae วงศ์ปลาช่อน
Channidae วงศ์ปลาดุก Clariidae วงศ์ปลาตะเพียน Cyprinidae วงศ์ปลาบู่ทราย Eleotridae วงศ์หมอ
ช้างเหี้ยบ Nannidae วงศ์ปลากลาย Notopteridae วงศ์ปลากัด ปลากระดี่ Osphronemidae วงศ์ปลา
เนื้ออ่อน Siluridae วงศ์ปลาไหลนา Synbranchidae วงศ์ปลาปักเป้าฟันสี่ซี่ Tetraodontidae รวมชนิด
ปลาจากการสำรวจนี้ทั้งหมด 21 ชนิด โดยชนิดที่พบมากที่สุด คือ ปลาในวงศ์ Cyprinidae พบจำนวน 6
ชนิด รองลงมา ได้แก่ วงศ์ Channidae จำนวน 3 ชนิด วงศ์ Bagaridae และวงศ์ Osphronemidae จำนวน
2 ชนิด ที่เหลือเป็นปลาจากวงศ์อื่น ๆ อีกรวม 8 ชนิด (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 ชนิดพันธุ์ปลาที่พบจากการเก็บตัวอย่างจากชาวประมงท้องถิ่น

ลำดับที่	ชนิด	ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อวงศ์
1.	หมอไทย	<i>Anabas testudineus</i>	Anabantidae
2.	กดเหลือง	<i>Hemibagrus Filamentus</i>	Bagaridae
3.	กดดำ	<i>Hemibagrus wickii</i>	
4.	กะสง	<i>Channa lucius</i>	Channidae
5.	ชะโด	<i>Channa micropeltes</i>	
6.	ช่อน	<i>Channa striata</i>	
7.	ดุกอูย	<i>Clarias macrocephalus</i>	Clariidae
8.	ตะเพียนขาว	<i>Barbonymus goninotus</i>	Cyprinidae
9.	กระสูบขีด	<i>Hampala macrolepidota</i>	
10.	สร้อยนกเขา	<i>Osteochilus hasselti</i>	
11.	พรม	<i>Osteochilus melanopleura</i>	
12.	ไล่ตันตาแดง	<i>Cyclocheilichthys apogon</i>	
13.	แก้มขี้	<i>Systomus orphoides</i>	

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลำดับที่	ชนิด	ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อวงศ์
14.	บุทราย	<i>Oxyeleotris marmoratus</i>	Eleotridae
15.	หมอช้างเหี้ยบ	<i>Pristolepis fasciatus</i>	Nannidae
16.	สลาด	<i>Notopturus notopterus</i>	Notopteridae
17.	สลิด	<i>Trchogaster pectoralis</i>	Osphronemidae
18.	กระดี่หม้อ	<i>Trichgaster trichopterus</i>	
19.	สยุมพร	<i>Ompok krattensis</i>	Siluridae
20.	ไหลนา	<i>Monopterus albus</i>	Synbranchidae
21.	ปักเป้าดำ	<i>Monotrete fangi</i>	Tetraodontidae

2. จำนวนปลาแต่ละชนิดตลอดระยะเวลาในการศึกษาในพื้นที่

สำรวจพบปริมาณ และจำนวนปลาที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจมากที่สุดโดยมีจำนวนปลารวม 740 561 1608 และ 990 ตัว ในเดือนพฤศจิกายน ธันวาคม มกราคม และกุมภาพันธ์ ตามลำดับ ขณะที่สำรวจพบปลาในปริมาณน้อยที่สุดในเดือน กรกฎาคม และ สิงหาคม โดยที่ปริมาณปลา 44 และ 47 ตัว ตามลำดับ (ตารางที่ 9)

เมื่อพิจารณาชนิดและปริมาณปลาที่พบในช่วงที่มีปริมาณปลามากที่สุดตลอดระยะเวลาการสำรวจ (เดือนมกราคม) พบว่าปลาที่พบมากที่สุดคือ ปลาหมอช้างเหี้ยบ พบเป็นปริมาณสูงสุด 416 ตัว คิดเป็น 25.82 % ของปริมาณปลาทั้งหมดในเดือนมกราคม รองลงมาได้แก่ ปลาสร้อยนกเขา โดยพบเป็นปริมาณสูงสุด 365 ตัว คิดเป็น 22.66 % ของปริมาณปลาทั้งหมดในเดือนมกราคม ขณะที่ปลาหมอไทยพบเป็นจำนวน 220 ตัว (คิดเป็น 13.66% ในเดือนมกราคม) รองลงมาได้แก่ ปลาช่อน (141 ตัว คิดเป็น 8.75%) คุกอุย (127 ตัว คิดเป็น 7.88%) สลาด (105 ตัว คิดเป็น 6.52%) กระดี่หม้อ (92 ตัว คิดเป็น 5.71%) และกระสง (85 ตัว คิดเป็น 5.28%) (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 9 จำนวนปลาที่สำรวจพบในแต่ละเดือนจากการเก็บตัวอย่างจากชาวประมงท้องถิ่น

ชนิด	พ.ศ. 2554			พ.ศ. 2555								
	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
หมอไทย	1	82	103	220	122	7	7	54	99	6	3	
กุดเหลือง							2				1	
กุดดำ			2	3	3							
กะตง	45	126	49	85	78	19	6	66	50	8	2	
ชะโด	7	7	7	28	29	14	9	5				
ช่อน	16	60	103	141	159	30	25	101	312	8	2	
ดุกอญ	28	65	4	127	17	14	14	30	48	21		
ตะเพียนขาว					1							
กระต๊อบจืด	2			3	1	4	2	2	1			
สร้อยนกเขา	14	4	24	365	86	4	6	1			2	
พรหม											1	
บุ้ทราย			2	2	1		1				2	4
แก้มซ้าย	2		1	3			2	6	2			21
ใต้คันตาแดง				10	7							
หมอช้างเหยียบ	11	41	69	416	259	90	33	75	21		17	16
สลาด	6	326	125	105	202	46	33	40	3	1	16	76
สลิด	11	10	16	8	4			3				
กระดี่หม้อ	1	16	55	92	22	1		9	3			
สขุมพร	1	1		2								
ไหลดนา		3	1	1	2	1	1		1			
ปักเป้าดำ											3	

ตารางที่ 10 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนปลาที่สำรวจพบในแต่ละเดือนจากการเก็บตัวอย่างจากชาวประมงท้องถิ่น

หน่วย : เปอร์เซ็นต์

ชนิด	พ.ศ. 2554			พ.ศ. 2555								
	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
หมอไทย	0.69	11.07	18.36	13.66	12.29	3.04	4.96	13.78	18.30	13.64	6.12	
กคเหลือ							1.42				2.04	
กคดำ			0.36	0.19	0.30							
กะตง	31.03	17.00	8.73	5.28	7.85	8.26	4.26	16.84	9.24	18.18	4.08	
ชะโด	4.83	0.94	1.25	1.74	2.92	6.09	6.38	1.28				
ช่อน	11.03	8.10	18.36	8.75	16.01	13.04	17.73	25.77	57.67	18.18	4.08	
คูกอย	19.31	8.77	0.71	7.88	1.71	6.09	9.93	7.65	8.87	47.73		
ตะเพียนขาว					0.10							
กระตือปัด	1.38			0.19	0.10	1.74	1.42	0.51	0.18			
สร้อยนกเขา	9.66	0.54	4.28	22.66	8.66	1.74	4.26	0.26			4.08	
พรหม											2.04	
บุหราย			0.36	0.12	0.10		0.71				4.08	3.42
แก้มซ้าย	1.38		0.18	0.19			1.42	1.53	0.37			17.95
ไส้ตันตาแดง				0.62	0.70							
หมอช้างเหยียบ	7.59	5.53	12.30	25.82	26.08	39.13	23.40	19.13	3.88		34.69	13.68
สลัด	4.14	43.99	22.28	6.52	20.34	20.00	23.40	10.20	0.55	2.27	32.65	64.96
สลิด	7.59	1.35	2.85	0.50	0.40			0.77				
กระตือหม้อ	0.69	2.16	9.80	5.71	2.22	0.43		2.30	0.74			
สุมพร	0.69	0.13		0.12								
ไหลนา		0.40	0.18	0.06	0.20	0.43	0.71		0.18			
ปักเป้าดำ											6.12	

3. ค่าดัชนีความหลากหลายและดัชนีความสม่ำเสมอของชนิดพันธุ์ปลา

ค่าดัชนีความหลากหลายและดัชนีความสม่ำเสมอของชนิดพันธุ์ปลาในแต่ละช่วงการศึกษาแสดงในตารางที่ 11 ผลการสำรวจพบว่าช่วงที่มีดัชนีความหลากหลายของชนิดพันธุ์ปลาสูงสุดคือเดือนเมษายน รองลงมาได้แก่เดือนมกราคม และธันวาคม ตามลำดับ ขณะที่ดัชนีความสม่ำเสมอของชนิดพันธุ์ปลา พบว่ามีค่าสูงสุดในเดือนกรกฎาคม รองลงมาได้แก่เดือนเมษายน และเดือนตุลาคม ตามลำดับ

ตารางที่ 11 ค่าดัชนีความหลากหลายและดัชนีความสม่ำเสมอของชนิดพันธุ์ปลา

เดือน	จำนวนชนิดปลา	จำนวนปลา	ดัชนีความหลากหลาย	ดัชนีความสม่ำเสมอ
มกราคม	17	1,611	2.053	0.725
กุมภาพันธ์	16	993	2.002	0.722
มีนาคม	11	230	1.796	0.749
เมษายน	13	141	2.061	0.804
พฤษภาคม	12	392	1.954	0.786
มิถุนายน	10	541	1.298	0.564
กรกฎาคม	5	44	1.331	0.827
สิงหาคม	10	49	1.756	0.763
กันยายน	4	117	0.976	0.704
ตุลาคม	13	145	2.040	0.795
พฤศจิกายน	12	741	1.728	0.695
ธันวาคม	14	561	2.044	0.775
ทั้งปี	21	5,565	2.162	0.710

4. ขนาด และน้ำหนักของปลาที่พบในการสำรวจ

ความยาวและน้ำหนักของปลาที่พบตลอดระยะเวลาการสำรวจ แสดงในตารางที่ 12 ผลการสำรวจ พบว่าปลาที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ปลาหมอไทย ปลาช่อน ปลาดุกอุย มีน้ำหนักตัวเฉลี่ย 12.4 ± 1.62 กรัม 30.4 ± 7.44 กรัม 23.5 ± 2.24 กรัม ตามลำดับ

ตารางที่ 12 ความยาวและน้ำหนักของปลาที่พบจากการเก็บตัวอย่างจากชาวประมงท้องถิ่น

ลำดับที่	ชนิด	ความยาว (เซนติเมตร)			น้ำหนัก (กรัม)		
		ต่ำสุด	สูงสุด	เฉลี่ย	ต่ำสุด	สูงสุด	เฉลี่ย
1.	หมอไทย	9.8	16.2	12.4 ± 1.62	37.5	92.5	60.2 ± 17.43
2.	กตเที๋ยง	22.0	25.0	23.5 ± 1.50	99.0	200.5	147.5 ± 50.90
3.	กตคำ	22.0	23.5	22.7 ± 0.60	179.5	182.6	180.9 ± 1.32
4.	กะสง	17.2	30.5	23.5 ± 2.59	53.0	476.5	193.5 ± 78.97
5.	ชะโด	17.4	47.0	29.0 ± 7.95	73.0	1,649.0	458.4 ± 392.13
6.	ช่อน	18.8	45.0	30.4 ± 7.44	101.0	1,167.0	398.2 ± 297.3
7.	ตุกอุย	17.8	27.5	23.5 ± 2.24	66.5	292.0	189.3 ± 48.87
8.	ตะเพียนขาว	17.0	17.0	17.0 ± 0.00	142.0	142.0	142.0 ± 0.00
9.	กระสูบขีด	16.0	27.0	21.3 ± 3.04	73.0	487.0	211.5 ± 117.92
10.	สร้อยนกเขา	8.4	14.5	10.9 ± 1.50	14.0	43.0	35.9 ± 7.75
11.	พรม	32.0	32.0	32.0 ± 0.00	854.0	854.0	854.0 ± 0.00
12.	นุ่ทราย	12.0	26.7	20.7 ± 4.89	32.5	500.0	210.5 ± 133.64
13.	แก้มขี้	9.9	15.7	14.4 ± 1.67	31.0	118.5	83.0 ± 30.75
14.	ไส้ตันตาแดง	7.2	10.3	8.8 ± 1.55	23.2	40.5	33.03 ± 8.89
15.	หมอช้างเหยียบ	6.7	12.0	8.7 ± 1.64	16.5	86.5	29.3 ± 17.41
16.	สลาด	13.5	23.5	17.9 ± 2.33	20.5	151.0	59.1 ± 26.2
17.	สลิด	12.5	17.0	15.2 ± 1.35	53.5	142.0	102.0 ± 31.51
18.	กระดี่หม้อ	6.7	9.0	8.0 ± 0.80	16.0	24.0	19.9 ± 2.41
19.	สุมพร	20.2	20.5	20.3 ± 0.13	79.5	93.5	85.6 ± 5.89
20.	ไหลนา	60.7	90.4	76.6 ± 11.86	385.0	890.0	539.3 ± 164.57
21.	ปักเป้าดำ	7.0	7.5	7.2 ± 0.26	14.5	28.5	22.2 ± 7.09

โครงการที่ 3 การใช้ประโยชน์ของชุมชนและมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้ ในป่าสงวนแห่งชาติป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคื่อง จังหวัด นครศรีธรรมราช

1. สภาพสังคมและเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามประกอบการสัมภาษณ์ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคื่อง จากนั้นทำการลงพื้นที่ศึกษาลักษณะการใช้ประโยชน์ของคนในชุมชนเบื้องต้นโดยการสอบถามจากผู้นำชุมชน จากนั้นทำการลงพื้นที่ศึกษาเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามประกอบการสัมภาษณ์จากหัวหน้าครอบครัวหรือตัวแทนในครอบครัวในพื้นที่ศึกษาโดยเก็บข้อมูลทุกครัวเรือนที่มีการใช้ประโยชน์ผลผลิตจากป่าสงวนแห่งชาติป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคื่อง พบว่ามีผู้ใช้ประโยชน์ผลผลิตจากป่าสงวนแห่งชาติป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคื่องเพียง 288 ครัวเรือน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้จึงมีจำนวนน้อยกว่า 328 ครัวเรือนที่ได้มีการกำหนดไว้เบื้องต้น

จากการศึกษาการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของศักยภาพการใช้ประโยชน์ของผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคื่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช จากกลุ่มตัวอย่างที่ได้ทั้งหมด 288 ครัวเรือน มีสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจดังตารางที่ 13 ดังนี้

1.1 เพศ

จากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน สามารถแบ่งเป็นเพศชายจำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 75 และเป็นเพศหญิงจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 25

1.2 อายุ

จากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบว่าช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างนั้นอยู่ในช่วง 60 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 32 ช่วงอายุ 50-59 ปี ร้อยละ 25 ช่วงอายุ 40-49 ปี ร้อยละ 24 ช่วงอายุ 30-39 ปี ร้อยละ 16 และผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ร้อยละ 4 ตามลำดับ

1.3 สถานะภาพ

สถานะภาพของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พบว่าอยู่ในสถานะภาพสมรสและอยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 88 สถานะภาพคู่สมรสเสียชีวิต ร้อยละ 5 สถานะภาพโสด ร้อยละ 5 สถานะภาพสมรสแต่แยกกันอยู่ร้อยละ 1 และสถานะภาพอยู่ย่ำร้าง ร้อยละ 1 ตามลำดับ

1.4 ศาสนา

จากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครั้วเรือน พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 100

1.5 สถานะในครอบครัว

สถานะในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นหัวหน้าครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 76 เป็นคู่สมรสของหัวหน้าครอบครัว ร้อยละ 18 และเป็นสมาชิกในครอบครัว ร้อยละ 6 ตามลำดับ

1.6 ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำ คือ ระดับประถมศึกษาปีที่ 4 และต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 54 ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 26 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 10 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 5 ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 2 และไม่ได้รับการศึกษา ร้อยละ 2

1.7 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

จำนวนสมาชิกในครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสมาชิกในครัวเรือน 1-4 คน คิดเป็นร้อยละ 72 และสมาชิกในครัวเรือน 5-8 คน ร้อยละ 28 ตามลำดับ

1.8 อาชีพหลัก

การประกอบอาชีพหลักของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 45 ประกอบอาชีพ เกษตรกรรม ได้แก่ การทำสวนยางพารา การทำนา และการปลูกผัก ร้อยละ 32 ประกอบอาชีพเก็บหาผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง ได้แก่ การหาปลา การหากระดูก ร้อยละ 22 ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 1 ประกอบอาชีพค้าขาย และร้อยละ 1 ประกอบอาชีพข้าราชการ

1.9 อาชีพเสริม

การประกอบอาชีพเสริมของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 63 ประกอบอาชีพเก็บหาผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง ได้แก่ การหาปลา การหากระดูก ร้อยละ 7 ประกอบอาชีพ เกษตรกรรม ร้อยละ 9 ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 2 ประกอบอาชีพกิจการส่วนตัว และร้อยละ 19 ไม่ประกอบอาชีพเสริม

1.10 ระยะเวลาในการเก็บหาผลผลิตจากป่าสงวนแห่งชาติป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง

กลุ่มตัวอย่างเก็บหาผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้เพื่อเป็นอาหารและเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญ ระยะเวลาในการเก็บหาของป่าของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็นช่วงเวลาดังนี้ ช่วงระยะเวลา 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 7 ช่วงระยะเวลา 6-10 ปี ร้อยละ 13 ช่วงระยะเวลา 11-15 ปี ร้อยละ 6 ช่วงระยะเวลา 16-20 ปี ร้อยละ 15 ช่วงระยะเวลา 21-25 ปี ร้อยละ 8 ช่วงระยะเวลา 26-30 ปี ร้อยละ 17 ช่วงระยะเวลา 31-35 ปี ร้อยละ 6 ช่วงระยะเวลา 36-40 ปี ร้อยละ 13 ช่วงระยะเวลา 41-45 ปี ร้อยละ 3 ช่วงระยะเวลา 46-50 ปี ร้อยละ 8 ช่วงระยะเวลา 51-55 ปี ร้อยละ 3 และช่วงระยะเวลา 56-60 ปี ร้อยละ 1

1.11 การตั้งถิ่นฐานในพื้นที่ศึกษา

การตั้งถิ่นฐานของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะอยู่มาตั้งแต่กำเนิด คิดเป็นร้อยละ 69 ส่วนอีกร้อยละ 31 ประกอบด้วยการตั้งถิ่นฐานโดยการย้ายมาจากต่างหมู่บ้านในตำบลเดียวกัน ร้อยละ 3 การย้ายมาจากต่างตำบลในอำเภอเดียวกัน ร้อยละ 5 การย้ายมาจากต่างอำเภอในจังหวัดเดียวกัน ร้อยละ 16 และการย้ายมาจากต่างจังหวัด ร้อยละ 7

1.12 ระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน

ระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 69 อยู่ตั้งแต่กำเนิด ส่วนอีกร้อยละ 31 แบ่งเป็นช่วงเวลาต่างๆในการตั้งถิ่นฐาน คือ ช่วงระยะเวลา 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 2 ช่วงระยะเวลา 6-10 ปี ร้อยละ 4 ช่วงระยะเวลา 11-15 ปี ร้อยละ 4 ช่วงระยะเวลา 16-20 ปี ร้อยละ 3 ช่วงระยะเวลา 21-25 ปี ร้อยละ 2 ช่วงระยะเวลา 26-30 ปี ร้อยละ 2 ช่วงระยะเวลา 31-35 ปี ร้อยละ 2 ช่วงระยะเวลา 36-40 ปี ร้อยละ 4 ช่วงระยะเวลา 41-45 ปี ร้อยละ 2 ช่วงระยะเวลา 46-50 ปี ร้อยละ 3 ช่วงระยะเวลา 51-55 ปี ร้อยละ 1 และช่วงระยะเวลา 60 ปีขึ้นไป ร้อยละ 2

1.13 สาเหตุการย้ายถิ่นฐาน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ พบกลุ่มตัวอย่างที่ย้ายถิ่นฐานมาจากที่อื่นเพียงร้อยละ 31 ซึ่งสาเหตุการย้ายถิ่นฐานส่วนใหญ่ย้ายเพื่อติดตามครอบครัว หรือการย้ายเพื่อแต่งงาน คิดเป็นร้อยละ 28 การย้ายเพื่อมาหาที่ทำมาหากิน ร้อยละ 2

1.14 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 3,000-6,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 28 รองลงมาเป็นผู้ที่มีรายได้ในช่วง 6,001-9,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 23 และเป็นผู้ที่มีรายได้ในช่วง 9,001-12,000 บาทต่อเดือน, 12,001-15,000 บาท/เดือน,

ต่ำกว่า 3,000 บาท/เดือน, 18,000-21,000 บาท/เดือน, 15,001-18,000 บาท/เดือน, 21,001-24,000 บาท/เดือน, 27,001-30,000 บาท/เดือน และเป็นผู้ที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 19, 8, 4, 3, 2, 1, 1, 1 ตามลำดับ

1.15 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ในช่วง 9,001-12,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 25 รองลงมาอยู่ในช่วง 6,001-9,000 บาท/เดือน ร้อยละ 22 และในช่วง 3,000-6,000 บาท/เดือน, 12,001-15,000 บาท/เดือน, 18,000-21,000 บาท/เดือน, 27,001-30,000 บาท/เดือน, 15,001-18,000 บาท/เดือน และในช่วง 21,001-24,000 บาท/เดือน ที่ต่ำกว่า 3,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 13, 13, 11, 6, 5, 2 ตามลำดับ และผู้ที่มีรายได้ในช่วงที่ต่ำกว่า 3,000 บาท/เดือน, 24,001-27,000 บาท และผู้ที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 1 เท่ากัน

ตารางที่ 13 ลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนจากกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจ	จำนวนตัวอย่าง (n=288)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	216	75.00
หญิง	72	25.00
2. อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	11	4.00
30-39 ปี	46	16.00
40-49 ปี	69	24.00
50-59 ปี	71	25.00
60 ปีขึ้นไป	91	32.00
3. สถานะภาพ		
โสด	13	5.00
สมรสและอยู่ด้วยกัน	254	88.00
สมรสแต่แยกกันอยู่	4	1.00
คู่สมรสเสียชีวิต	14	5.00
หย่าร้าง	3	1.00

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจ	จำนวนตัวอย่าง (n=288)	ร้อยละ
4. ศาสนา		
พุทธ	288	100.00
อิสลาม	0	0.00
5. สถานะในครอบครัว		
หัวหน้าครอบครัว	218	76.00
คู่สมรสของหัวหน้าครอบครัว	51	18.00
สมาชิกในครอบครัว	19	6.00
6. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่า ป.4	8	3.00
ป.4	148	51.00
ป.6	74	26.00
ม.3	29	10.00
ม.6	16	6.00
ปริญญาตรี	6	2.00
ไม่ได้เรียน	7	2.00
7. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน		
1-4 คน	207	72.00
5-8 คน	80	28.00
9 คนขึ้นไป	1	0.00
8. อาชีพหลัก		
เกษตรกร	129	45.00
เก็บหาผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จาก		
ป่าสงวนแห่งชาติป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและ	91	32.00
ป่าพรุควนเคร็ง		
รับจ้างทั่วไป	62	22.00
ค้าขาย	4	1.00
ข้าราชการ	2	1.00

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจ	จำนวนตัวอย่าง (n=288)	ร้อยละ
9. อาชีพเสริม		
เก็บหาผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จาก		
ป่าสงวนแห่งชาติป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและ	182	63.00
ป่าพรุควนเคร็ง		
เกษตรกรรม	20	7.00
รับจ้างทั่วไป	27	9.00
กิจการส่วนตัว	5	2.00
ไม่ประกอบอาชีพเสริม	54	19.00
10. ระยะเวลาการเก็บหาผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้		
ป่าสงวนแห่งชาติป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่า		
พรุควนเคร็ง		
1-5 ปี	21	7.00
6-10 ปี	37	13.00
11-15 ปี	17	6.00
16-20 ปี	44	15.00
21-25 ปี	22	8.00
26-30 ปี	49	17.00
31-35 ปี	17	6.00
36-40 ปี	38	13.00
41-45 ปี	8	3.00
46-50 ปี	24	8.00
51-55 ปี	8	3.00
56-60 ปี	3	1.00
11. การตั้งถิ่นฐานในพื้นที่ศึกษา		
อยู่มาตั้งแต่เกิด	200	69.00
ต่างหมู่บ้านตำบลเดียวกัน	8	3.00

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจ	จำนวนตัวอย่าง (n=288)	ร้อยละ
ต่างตำบลในอำเภอเดียวกัน	13	5.00
ต่างอำเภอในจังหวัดเดียวกัน	47	16.00
ต่างจังหวัด	20	7.00
12. ระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน		
ตั้งแต่เกิด	200	69.00
1-5 ปี	7	2.00
6-10 ปี	11	4.00
11-15 ปี	11	4.00
12. ระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน		
16-20 ปี	10	3.00
21-25 ปี	5	2.00
26-30 ปี	6	2.00
31-35 ปี	7	2.00
36-40 ปี	10	4.00
41-45 ปี	6	2.00
46-50 ปี	7	3.00
50-55 ปี	4	1.00
56-60 ปี	2	1.00
61-65 ปี	2	1.00
13. สาเหตุการย้ายถิ่นฐาน		
ติดตามครอบครัว การย้ายเพื่อแต่งงาน	81	28.00
ย้ายเพื่อมาหาที่ทำมาหากิน	5	2.00
เพื่อนชักชวนมา	1	0.00
อยากมาอยู่ที่นี่	1	0.00
เป็นคนในพื้นที่	200	69.00

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจ	จำนวนตัวอย่าง (n=288)	ร้อยละ
14. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม		
ต่ำกว่า 3,000 บาท	13	4.00
3,000-6,000 บาท	111	38.00
6,001-9,000 บาท	65	23.00
9,001-12,000 บาท	55	19.00
12,001-15,000 บาท	22	8.00
15,001-18,000 บาท	5	2.00
18,000-21,000 บาท	10	3.00
14. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม		
21,001-24,000 บาท	3	1.00
24,001-27,000 บาท	0	0.00
27,001-30,000 บาท	2	1.00
30,001 ขึ้นไป	2	1.00
15. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว		
ต่ำกว่า 3,000 บาท	3	1.00
3,000-6,000 บาท	38	13.00
6,001-9,000 บาท	64	22.00
9,001-12,000 บาท	71	25.00
12,001-15,000 บาท	37	13.00
15,001-18,000 บาท	14	5.00
18,000-21,000 บาท	31	11.00
21,001-24,000 บาท	6	2.00
24,001-27,000 บาท	4	1.00
27,001-30,000 บาท	17	6.00
30,001 ขึ้นไป	3	1.00

2. การใช้ประโยชน์ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป่ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคื่อง

จากการสำรวจการใช้ประโยชน์ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป่ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคื่อง พบว่ามีการใช้ประโยชน์ทั้งหมด 47 ชนิด แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มสัตว์ซึ่งแบ่งออกเป็นสัตว์น้ำและสัตว์บก 2) กลุ่มผลผลิตจากสัตว์ 3) กลุ่มพืช และ 4) กลุ่มเห็ด ผลผลิตจากป่าแต่ละชนิดมีช่วงการเก็บหาและปริมาณที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับฤดูกาลยกตัวอย่างเช่น ในฤดูน้ำหลาก ผลผลิตในกลุ่มสัตว์จำพวกปลาจะมีปริมาณมากในทางตรงกันข้ามผลผลิตจำพวกน้ำผึ้งและตัวอ่อนของผึ้งจะมีปริมาณมากในฤดูแล้ง เป็นต้น ดังตารางที่ 14 และตารางที่ 15 และการเข้าไปใช้ประโยชน์จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป่ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคื่อง ของครัวเรือน รวมทั้งการนำมาใช้ประโยชน์ในครัวเรือนและจำหน่ายแตกต่างกันโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป่ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคื่องในกลุ่มสัตว์

ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป่ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคื่องในกลุ่มสัตว์ประกอบไปด้วย ปลาหลากหลายชนิด กุ้ง ตัวต่อ ตัวอ่อนของผึ้ง และหอย ซึ่งลักษณะการใช้ประโยชน์ คือ การเก็บหาเพื่อบริโภคภายในครัวเรือนและการเก็บหาเพื่อจำหน่าย ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป่ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคื่องในกลุ่มสัตว์มีทั้งหมด 27 ชนิด ดังนี้

1) ปลาช่อน

ชาวบ้านในชุมชนสามารถจับปลาช่อนได้ทั้งปี ลักษณะของปลาช่อน ลำตัวด้านบนจะมีสีเทาปนน้ำตาลหรือสีดำด้านท้องจะเป็นสีอ่อนข้างขาว ขนาดโตเต็มที่มีความยาวถึง 1 เมตร อุปกรณ์ในการจับปลาช่อนของชาวบ้าน คือ ไซ อวน เบ็ด ขอ ฉมวก และส้อม ชาวบ้านนิยมจับปลาช่อนเป็นอาหารหลัก

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาจับปลาช่อนร้อยละ 67.01 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่จับมาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 31.53 และเพื่อจำหน่ายร้อยละ 68.47 และปริมาณการจับปลาช่อนเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 5.42 กิโลกรัม/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณปลาช่อนทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างจับหาได้จากป่าพรุควนเคื่องมีค่าเท่ากับ 1,045.20 กิโลกรัม/ปี

2) ปลาหมอ

ชาวบ้านในชุมชนสามารถจับปลาหมอได้ทั้งปี ลักษณะของปลาหมอลำตัวค่อนข้างแบน มีสีคล้ำ สีออกน้ำตาลปนดำหรือสีเขียวปนน้ำตาล มีเกล็ดแข็งห่อหุ้มตัวโดยตลอด ดวงตากกลมโต ปากแข็งขึ้นเล็กน้อย มีจุดดำที่โคนหาง พื้นค่อนข้างแหลมคม อุปกรณ์ในการจับปลาหมอของชาวบ้าน คือ ไซ อวน เบ็ด ขอ ฉมวก และลุ่ม

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาจับปลาหมอร้อยละ 28.13 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่จับมาเพื่อบริโภคในครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 27.07 และเพื่อจำหน่ายร้อยละ 72.93 และปริมาณการจับปลาหมอเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 6.67 กิโลกรัม/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณปลาหมอทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างจับหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 540.53 กิโลกรัม/ปี

3) ปลาดุก

ชาวบ้านในชุมชนสามารถจับปลาดุกได้ทั้งปี ลักษณะของปลาดุกเป็นปลาไม่มีเกล็ด ลำตัวยาว มีหัวที่แบนและแข็ง มีหนวดยาว มีครีบหลังและครีบก้นยาวเกินครึ่งของความยาวลำตัว อุปกรณ์ในการจับปลาดุกของชาวบ้าน คือ ไซ อวน เบ็ด ขอ ฉมวก และลุ่ม ชาวบ้านนิยมทำเป็นปลาดุกร้า และเพื่อบริโภคเป็นอาหารหลัก

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาจับปลาดุกร้อยละ 53.47 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่จับมาเพื่อบริโภคในครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 38.92 และเพื่อจำหน่ายร้อยละ 61.08 และปริมาณการจับปลาดุกเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 9.06 กิโลกรัม/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณปลาดุกทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างจับหาได้จากป่าพรุ ควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 1,394.96 กิโลกรัม/ปี

4) ปลาฉลาด

ชาวบ้านในชุมชนสามารถจับปลาฉลาดได้ทั้งปี ลักษณะของปลาฉลาดมีรูปร่างหลังโค้ง ปากกว้าง ตามลำตัวไม่มีจุด มีสีขาปนเทา อุปกรณ์ในการจับปลาฉลาดของชาวบ้าน คือ ไซ อวน เบ็ด ขอ ฉมวก และลุ่ม

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาจับปลาฉลาดร้อยละ 14.58 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่จับมาเพื่อบริโภคในครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 22.35 และเพื่อจำหน่ายร้อยละ 77.65 และปริมาณการจับปลาฉลาดเฉลี่ยต่อครัวเรือน

เท่ากับ 11.58 กิโลกรัม/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณปลาตลาดทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างจับหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 486 กิโลกรัม/ปี

5) ปลากระดี่

ชาวบ้านในชุมชนสามารถจับปลากระดี่ได้ทั้งปี ลักษณะของปลากระดี่ลำตัวจะเป็นสีขาวเงิน ลำตัวแบนข้าง ไม่มีจุด อุปกรณ์ในการจับปลากระดี่ของชาวบ้าน คือ ไซ อวน เบ็ด ขอ ฉมวก และลุ่ม

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาจับปลากระดี่ร้อยละ 6.94 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่จับมาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 51.25 และเพื่อจำหน่ายร้อยละ 48.75 และปริมาณการจับปลากระดี่เฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 22.02 กิโลกรัม/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณปลากระดี่ทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างจับหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 440.44 กิโลกรัม/ปี

6) ปลาไหล

ชาวบ้านในชุมชนสามารถจับปลาไหลได้ทั้งปี ลักษณะของปลาไหลรูปร่างยาวคล้ายงู ส่วนปลายของลำตัวค่อนข้างแบน สามารถว่ายน้ำได้เร็ว ลำตัวเป็นสีน้ำตาล ส่วนหลังสีจะเข้ม ส่วนท้องจะเป็นสีขาว ไม่มีเกล็ดแต่จะมีเมือกป้องกัน อุปกรณ์ในการจับปลาไหลของชาวบ้าน คือ ถัง

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาจับปลาไหลร้อยละ 14.24 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่จับมาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 4.77 และเพื่อจำหน่ายร้อยละ 95.23 และปริมาณการจับปลาไหลเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 28.75 กิโลกรัม/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณปลาไหลทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างจับหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 1,178.76 กิโลกรัม/ปี

7) ปลาหมอช้างเหยียบ

ชาวบ้านในชุมชนสามารถจับปลาหมอช้างเหยียบได้ทั้งปี ลักษณะของปลาหมอช้างเหยียบมีรูปร่างป้อม ลำตัวด้านข้างแบนพื้นลำตัวสีเขียวหรือสีน้ำตาลปนเหลือง มีเกล็ดแบบสากและขอบหยาบปกคลุมทั่วตัวมีแถบสีดำพาดขวางลำตัว หัวเล็กจะงอยปากสั้นๆ ครีบหลังมีสองส่วนเชื่อมติดกันเป็นแนวยาว ส่วนหน้าเป็นด้านเดียวเป็นหนามแหลมคม ส่วนหลังเป็นครีบอ่อน ครีบกันใหญ่มีก้านครีบแข็งและแหลมคม ครีบหางใหญ่ปลายหางมนกลม อุปกรณ์ในการจับปลาหมอช้างเหยียบของชาวบ้าน คือ ไซ อวน เบ็ด ขอ ฉมวก และลุ่ม

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาจับปลาหมอช้างเหยียบร้อยละ 5.21 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่จับมาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 32.12 และเพื่อจำหน่ายร้อยละ 67.88 และปริมาณการจับปลาหมอช้างเหยียบเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 34.14 กิโลกรัม/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณปลาหมอช้างเหยียบทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างจับหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 512.08 กิโลกรัม/ปี

8) ปลาหางแดง

ชาวบ้านในชุมชนสามารถจับปลาหางแดงได้ทั้งปี ลักษณะของปลาหางแดงมีลักษณะเส้นข้างลำตัวไม่สมบูรณ์ ลำตัวแบนข้าง ตาค่อนข้างโต ครีบหางแยกเป็นแฉก มีแถบสีดำพาดตามความยาวลำตัวจากหัวจนถึงโคนหาง ครีบหางมีสีแดงสด อุปกรณ์ในการจับปลาหางแดงของชาวบ้าน คือ ไซ อวน เบ็ด ขอ ฉมวก และส้อม

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาจับปลาหางแดงร้อยละ 4.17 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่จับมาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 28.87 และเพื่อจำหน่ายร้อยละ 71.13 และปริมาณการจับปลาหางแดงเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 44.42 กิโลกรัม/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณปลาหางแดงทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างจับหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 532.98 กิโลกรัม/ปี

9) ปลาชีว

ชาวบ้านในชุมชนสามารถจับปลาชีวได้ทั้งปี ลักษณะของปลาชีวมีลำตัวยาว ตัวใส อุปกรณ์ในการจับปลาชีวของชาวบ้าน คือ ไซ อวน เบ็ด ขอ ฉมวก และส้อม ปลาชีวเป็นปลาที่มีขนาดเล็ก ชาวบ้านจึงนิยมทำเป็นกะปิ

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาจับปลาชีวร้อยละ 0.69 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งไม่นิยมจับปลาชีวเพื่อบริโภค ดังนั้นร้อยละ 100 จับปลาชีวเพื่อจำหน่าย และปริมาณการจับปลาชีวเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 124.50 กิโลกรัม/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณปลาชีวทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างจับหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 249 กิโลกรัม/ปี

10) ปลากด

ชาวบ้านในชุมชนสามารถจับปลากดได้ตลอดทั้งปี ลักษณะของปลากดเป็นปลาหนัง ไม่มีเกล็ด มีส่วนหัวค่อนข้างแบนราบ ครีบหลังและครีบอกเป็นก้าน ครีบหางเว้าลึก อุปกรณ์ในการจับปลากดของชาวบ้าน คือ ไซ อวน เบ็ด ขอ ฉมวก และส้อม

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาจับปลากดร้อยละ 1.74 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่จับมาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 12.01 และเพื่อจำหน่ายร้อยละ 87.99 และปริมาณการจับปลากดเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 172.34 กิโลกรัม/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณปลากดทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างจับหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 861.72 กิโลกรัม/ปี

11) ปลาบู่

ชาวบ้านในชุมชนสามารถจับปลาบู่ได้ในช่วงฤดูน้ำหลากคือ ช่วงเดือนตุลาคม – เมษายน ลักษณะของปลาบู่ มีลำตัวกลม ส่วนหัวใหญ่ ส่วนหางเรียวเล็ก มีเกล็ดเล็กละเอียด ปากกว้าง ตามลำตัวลวดลายสีน้ำตาลหรือน้ำตาลปนเทา อุปกรณ์ในการจับปลาบู่ของชาวบ้าน คือ ไซ อวน เบ็ด ขอบวมก และส้อม

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาจับปลาบู่ร้อยละ 0.35 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งไม่นิยมจับปลาบู่เพื่อบริโภค ดังนั้นร้อยละ 100 จับปลาบู่เพื่อจำหน่าย และปริมาณการจับปลาบู่เฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 69.30 กิโลกรัม/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณปลาบู่ทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างจับหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 69.30 กิโลกรัม/ปี

12) ปลาชะโด

ชาวบ้านในชุมชนสามารถจับปลาชะโดได้ทั้งปี ลักษณะของปลาชะโดมีเกล็ด ลำตัวเป็นทรงกระบอก ปากกว้างฟันแหลมคม อุปกรณ์ในการจับปลาชะโดของชาวบ้าน คือ ไซ อวน เบ็ด ขอบวมก และส้อม

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาจับปลาชะโดร้อยละ 7.29 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่จับมาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 6.91 และเพื่อจำหน่ายร้อยละ 93.09 และปริมาณการจับปลาชะโดเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 29.66 กิโลกรัม/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณปลาชะโดทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างจับหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 622.82 กิโลกรัม/ปี

13) ปลาแก้มช้ำ

ชาวบ้านในชุมชนสามารถจับปลาแก้มช้ำได้ทั้งปี ลักษณะของปลาแก้มช้ำมีรูปร่างป้อมกลม ด้านข้างแบน มีเกล็ดค่อนข้างใหญ่ สีตามบริเวณลำตัวและหัวจะเป็นสีขาวเงิน หลังสีน้ำตาลอ่อน ฝาปิดเหงือกมีสีแดงหรือสีส้มเหมือนรอยช้ำ มีครีบสีแดง อุปกรณ์ในการจับปลาแก้มช้ำของชาวบ้าน คือ ไซ อวน เบ็ด ขอบวมก และส้อม

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาจับปลาแก้มช้ำร้อยละ 0.35 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่จับมาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 100 ไม่มีการจับปลาแก้มช้ำมาเพื่อจำหน่าย และปริมาณการจับปลาแก้มช้ำเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 39.60 กิโลกรัม/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณปลาแก้มช้ำทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างจับหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 39.60 กิโลกรัม/ปี

14) ปลาสลิด

ชาวบ้านในชุมชนสามารถจับปลาสลิดได้ทั้งปี ลักษณะของปลาสลิดมีลำตัวแบน มีลวดลายตามลำตัวค่อนข้างเข้ม คล้ายใบไม้ มีริ้วหรือแถบสีดำพาดขวางตามลำตัว อุปกรณ์ในการจับปลาสลิดของชาวบ้าน คือ ไซ อวน เบ็ด ขอ ฉมวก และส้อม

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาจับปลาสลิดร้อยละ 5.56 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่จับมาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 30.61 และเพื่อจำหน่ายร้อยละ 69.39 และปริมาณการจับปลาสลิดเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 24.40 กิโลกรัม/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณปลาสลิดทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างจับหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 249.05 กิโลกรัม/ปี

15) ปลาตะเพียน

ชาวบ้านในชุมชนสามารถจับปลาตะเพียนได้ทั้งปี ลักษณะของปลาตะเพียนมีเกล็ดรูปร่างแบนข้าง ลำตัวค่อนข้างยาว มีเกล็ดบางแวววาวลำตัวด้านหลังต่ำกว่าด้านท้อง ครีบตัวและปลายหางเป็นสีแดงเรื่อๆหรือสีส้ม อุปกรณ์ในการจับปลาตะเพียนของชาวบ้าน คือ ไซ อวน เบ็ด ขอ ฉมวก และส้อม

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาจับปลาตะเพียนร้อยละ 1.39 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่จับมาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 56.21 และเพื่อจำหน่ายร้อยละ 43.79 และปริมาณการจับปลาตะเพียนเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 62.26 กิโลกรัม/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณปลาตะเพียนทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างจับหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 249.05 กิโลกรัม/ปี

16) ปลานิล

ชาวบ้านในชุมชนสามารถจับปลานิลได้ในช่วงฤดูน้ำหลากคือ ช่วงเดือนพฤศจิกายน – มีนาคม ลักษณะของปลานิลมีลายสีดำและจุดสีขาวสลับกัน บริเวณครีบหลัง ครีบกันและลำตัวมีสีเขียวปนน้ำตาล มีลายดำพาดขวางตามลำตัว อุปกรณ์ในการจับปลานิลของชาวบ้าน คือ ไซ อวน เบ็ด ขอ ฉมวก และส้อม

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาจับปลานิลร้อยละ 0.35 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งไม่นิยมจับปลานิลเพื่อบริโภค ดังนั้นร้อยละ 100 จับปลานิลเพื่อจำหน่าย และปริมาณการจับปลานิลเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 49.50 กิโลกรัม/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณปลานิลทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างจับหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 49.50 กิโลกรัม/ปี

17) ปลายี่สก

ชาวบ้านในชุมชนสามารถจับปลายี่สกได้ในช่วงฤดูน้ำหลากคือ ช่วงเดือนพฤศจิกายน – มีนาคม ลักษณะของปลายี่สกเป็นปลาขนาดใหญ่ หัวค่อนข้างโต ลำตัวสีเหลือง มีแถบสีดำพาดไปตามความยาวของลำตัว ตาสีแดง ครีบทึบชมพู อุปกรณ์ในการจับปลายี่สกของชาวบ้าน คือ ไซ อวน เบ็ด ขอ ฉมวก และตุ้ม

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาจับปลายี่สกร้อยละ 0.35 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งไม่นิยมจับปลายี่สกเพื่อบริโภค ดังนั้นร้อยละ 100 จับปลายี่สกเพื่อจำหน่าย และปริมาณการจับปลายี่สกเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 49.50 กิโลกรัม/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณปลายี่สกทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างจับหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 49.50 กิโลกรัม/ปี

18) ปลาชะโอน

ชาวบ้านในชุมชนสามารถจับปลาชะโอนได้ทั้งปี ลักษณะของปลาชะโอนมีรูปร่างหัวสั้นและแบนข้างเล็กน้อย ลำตัวแบนข้าง ส่วนหลังยกสูงเล็กน้อย ปากเล็ก ตาโตอยู่เหนือมุมปาก อุปกรณ์ในการจับปลาสร้อยนกเขาของชาวบ้าน คือ ไซ อวน เบ็ด ขอ ฉมวก และตุ้ม

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาจับปลาชะโอนร้อยละ 0.69 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งไม่นิยมจับปลายี่สกเพื่อบริโภค ดังนั้นร้อยละ 100 จับปลายี่สกเพื่อจำหน่าย และปริมาณการจับปลายี่สกเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 90 กิโลกรัม/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณปลายี่สกทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างจับหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 180 กิโลกรัม/ปี

19) ปลาสร้อยนกเขา (จิ้งขม)

ชาวบ้านในชุมชนสามารถจับปลาสร้อยนกเขาได้ทั้งปี ลักษณะของปลาสร้อยนกเขามีเกล็ด ลำตัวค่อนข้างแบน ปากเล็ก ลำตัวมีสีน้ำตาลเข้มปนดำ บริเวณส่วนท้องมีสีขาว มีครีบทึบแดง อุปกรณ์ในการจับปลาสร้อยนกเขาของชาวบ้าน คือ ไซ อวน เบ็ด ขอ ฉมวก และตุ้ม

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาจับปลาสร้อยนกเขาร้อยละ 1.74 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่จับมาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 40.38 และเพื่อจำหน่ายร้อยละ 59.62 และปริมาณการจับปลาสร้อยนกเขาเฉลี่ยต่อ

ครัวเรือนเท่ากับ 132.66 กิโลกรัม/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณปลาสร้อยนกเขาทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างจับหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 663.30 กิโลกรัม/ปี

20) ปลาช้ำขาว

ชาวบ้านในชุมชนสามารถจับปลาช้ำขาวได้ทั้งปี อุปกรณ์ในการจับปลาช้ำขาวของชาวบ้าน คือ ไซ อวน เบ็ด ขอ ฉมวก และลุ่ม

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาจับปลาช้ำขาวร้อยละ 0.35 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่จับมาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 100 ไม่มีการจับปลาช้ำขาวมาเพื่อจำหน่าย และปริมาณการจับปลาช้ำขาวเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 157.20 กิโลกรัม/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณปลาช้ำขาวทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างจับหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 157.20 กิโลกรัม/ปี

21) กุ้งก้ามกราม

ชาวบ้านในชุมชนสามารถจับหากุ้งก้ามกรามได้ตลอดทั้งปี ลักษณะของกุ้งก้ามกรามมีเปลือกสีเขียวอมฟ้าหรือม่วงก้ามขาวมีม่วงเข้ม ตลอดทั้งก้ามมีปุ่มตะปุ่มตะป่ำ อุปกรณ์ในการจับกุ้งก้ามกรามของชาวบ้าน คือ เบ็ด

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาจับกุ้งก้ามกรามร้อยละ 3.82 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่จับมาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 19.56 และเพื่อจำหน่ายร้อยละ 80.44 และปริมาณการจับกุ้งก้ามกรามเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 27.84 กิโลกรัม/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณกุ้งก้ามกรามทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างจับหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 306.24 กิโลกรัม/ปี

22) กุ้งฝอย

ชาวบ้านในชุมชนสามารถจับหากุ้งฝอยได้ในช่วงเดือนมีนาคม – พฤษภาคม ลักษณะของกุ้งฝอยเป็นกุ้งน้ำจืดขนาดเล็ก สกุดเดียวกับกุ้งก้ามกราม แต่มีขนาดเล็กมาก ลักษณะพิเศษของกุ้งฝอยคือ ลำตัวที่ใส อุปกรณ์ในการจับกุ้งก้ามกรามของชาวบ้าน คือ ขอ

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาจับกุ้งฝอยร้อยละ 0.35 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่จับมาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 50.00 และเพื่อจำหน่ายร้อยละ 50.00 และปริมาณการจับกุ้งฝอยเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 60 กิโลกรัม/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณกุ้งฝอยทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างจับหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 60 กิโลกรัม/ปี

23) ตัวต่อ

ชาวบ้านนิยมเก็บหาตัวต่อเป็นอาหารและจำหน่าย ตัวต่อสามารถเก็บหาตัวต่อได้ในช่วงเดือนมีนาคม – ธันวาคม วิธีการเก็บหาตัวต่อของชาวบ้านจะนำคบไฟที่ทำจากเปลือกมะพร้าวนำไปจุดไฟให้เป็นควัน นำไปรมควันที่รังของตัวต่อให้ตัวต่อออกจากรัง แล้วเคาะรังของตัวต่อเพื่อเอาตัวอ่อนของตัวต่อออกจากรัง

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาเก็บหาตัวต่อร้อยละ 8.68 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่เก็บหามาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 27.71 และเพื่อจำหน่ายร้อยละ 72.29 และปริมาณการเก็บหาตัวต่อเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 2.52 กิโลกรัม/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณตัวต่อทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างเก็บหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 63 กิโลกรัม/ปี

24) ตัวอ่อนของผึ้ง

ชาวบ้านในชุมชนนิยมเก็บหาตัวอ่อนของผึ้งเพื่อนำมารับประทานเป็นอาหารตัวอ่อนของผึ้งสามารถเก็บหาได้ในช่วงเดือนมิถุนายน – สิงหาคม วิธีการเก็บหาตัวอ่อนของผึ้งชาวบ้านจะนำคบไฟที่ทำจากเปลือกมะพร้าว นำไปจุดไฟให้เป็นควัน นำไปรมควันที่รังของผึ้งให้ผึ้งออกจากรัง แล้วเคาะรังผึ้งเพื่อเอาตัวอ่อนออกจากรัง

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาเก็บหาตัวอ่อนของผึ้งร้อยละ 1.74 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่เก็บหามาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 36.36 และเพื่อจำหน่ายร้อยละ 63.64 และปริมาณการเก็บหาตัวอ่อนของผึ้งเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 3.19 กิโลกรัม/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณตัวอ่อนของผึ้งทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างจับหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 15.95 กิโลกรัม/ปี

25) หอยขม

ชาวบ้านในชุมชนสามารถเก็บหาหอยขมได้ทั้งปี นิยมเก็บหาหอยขมเพื่อนำไปบริโภคเป็นอาหาร

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาเก็บหาหอยขมร้อยละ 9.38 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่เก็บหามาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 28.40 และเพื่อจำหน่ายร้อยละ 71.60 และปริมาณการเก็บหาหอยขมเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 13.98 กิโลกรัม/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณหอยขมทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างจับหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 377.58 กิโลกรัม/ปี

26) หอยโข่ง

ชาวบ้านในชุมชนสามารถเก็บหาหอยโข่งได้ทั้งปี นิยมเก็บหาหอยโข่งเพื่อนำไปบริโภคเป็นอาหาร

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาเก็บหาหอยโข่งร้อยละ 0.35 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่เก็บหามาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 100 โดยไม่มีการเก็บหาหอยโข่งเพื่อจำหน่าย และปริมาณการเก็บหาหอยโข่งเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 441.60 กิโลกรัม/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณหอยโข่งทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างเก็บหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 441.60 กิโลกรัม/ปี

27) หอยเชอรี่

ชาวบ้านในชุมชนสามารถเก็บหาหอยเชอรี่ได้ตลอดทั้งปีโดยนิยมเก็บหาหอยเชอรี่เพื่อใช้เป็นเหยื่อในการหาปลา

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาเก็บหาหอยเชอรี่ร้อยละ 1.04 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่เก็บหามาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 100 โดยไม่มีการเก็บหาหอยเชอรี่เพื่อจำหน่าย และปริมาณการเก็บหาหอยเชอรี่เฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 26.64 กิโลกรัม/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณหอยเชอรี่ทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างเก็บหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 79.91 กิโลกรัม/ปี

2.2 ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งในกลุ่มผลผลิตจากสัตว์

ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งในกลุ่มผลผลิตจากสัตว์ประกอบไปด้วย น้ำผึ้ง และไข่มดแดง ซึ่งลักษณะการใช้ประโยชน์ คือ การเก็บหาเพื่อบริโภคภายในครัวเรือนและการเก็บหาเพื่อจำหน่าย ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งในกลุ่มผลผลิตจากสัตว์ มีทั้งหมด 2 ชนิด ดังนี้

1) น้ำผึ้ง

ชาวบ้านในชุมชนนิยมเก็บหาน้ำผึ้ง เพื่อนำมารับประทานเป็นยาบำรุงร่างกาย น้ำผึ้งสามารถเก็บหาได้ในช่วงเดือนมีนาคม – เดือนตุลาคม วิธีการเก็บหาน้ำผึ้งของชาวบ้านจะนำคบไฟที่ทำจากเปลือกมะพร้าว นำไปจุดไฟให้เป็นควัน นำไปรมควันที่รังของผึ้งให้ผึ้งออกจากรัง แล้วเก็บรังผึ้งเพื่อเอาน้ำผึ้ง โดยบีบที่รังผึ้งให้น้ำผึ้งไหลออกมา ใส่ในภาชนะที่เตรียมไป

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาเก็บหาน้ำผึ้งร้อยละ 13.54 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่เก็บหามาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 34.18 และเพื่อจำหน่ายร้อยละ 65.82 และปริมาณการเก็บหาน้ำผึ้งเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 4.69 ขวด/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณน้ำผึ้งทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างเก็บหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 182.72 ขวด/ปี

2) ไข่มดแดง

ชาวบ้านในชุมชนสามารถเก็บหาไข่มดแดงได้ในช่วงฤดูแล้งคือช่วงเดือนมิถุนายน – พฤศจิกายน ชาวบ้านนิยมเก็บหาไข่มดแดงเพื่อนำไปบริโภคเป็นอาหาร วิธีการเก็บหาไข่มดแดงชาวบ้านจะนำไม้ไผ่ ผูกปลายด้วยกระสอบปุย แล้วนำไปเหย่ตามรังมดแดงเพื่อให้ไข่วางลงในกระสอบปุย

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาเก็บหาไข่มดแดงร้อยละ 1.04 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่เก็บหามาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 35.58 และเพื่อจำหน่ายร้อยละ 64.42 และปริมาณการเก็บหาไข่มดแดงเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 22.73 กิโลกรัม/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณไข่มดแดงทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างเก็บหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 68.20 กิโลกรัม/ปี

2.3 ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งในกลุ่มพืช

ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งในกลุ่มพืช ได้แก่ กระจุต ยอดลำเพ็ง ยอดจิก ยอดขี้ใต้ ย่านพาโหม ยอดว่า ผักเหลียง ยอดมะม่วงหิมพานต์ ยอดเขาคัน ยอดขี้เหล็ก ใบขยเถื่อน ใบกะพ้อ ผักนึ่ง สายบัว ผักกระเจต ใบบัวบก และผักตบชวา ซึ่งลักษณะการใช้ประโยชน์ คือ การเก็บหาเพื่อบริโภคภายในครัวเรือนและการเก็บหาเพื่อจำหน่าย ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าพรุควนเคร็งในกลุ่มพืช มีทั้งหมด 17 ชนิด ดังนี้

1) กระจุต

ชาวบ้านในชุมชนสามารถเก็บหากระจุต ได้ตลอดทั้งปี ชาวบ้านส่วนใหญ่นิยมเก็บหากระจุตเพื่อจำหน่าย นำไปสู่การแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ เช่น กระเป่า เสื้อ ตรีกล้า เป็นต้น ซึ่งก่อนการจำหน่ายเพื่อการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ บางครัวเรือนจะนำกระจุตไปคลุกกับโคลนแล้วนำไปตากแดดให้แห้งเพื่อราคาที่สูงกว่าเดิม แต่บางครัวเรือนก็ขายแบบสดๆเลยเพื่อไม่เป็นการเสียเวลา นอกจากการเก็บหากระจุตเพื่อจำหน่ายแล้วชาวบ้านยังเก็บหากระจุตเพื่อสานไว้ใช้ประโยชน์ในครัวเรือน วิธีการ

เก็บหากระดูกของชาวบ้าน คือ การใช้เถี่ยวตัด และการถอน แต่ส่วนใหญ่จะใช้เถี่ยวมากกว่าการถอน เพราะทำให้ได้กระดูกในปริมาณมากและรวดเร็วกว่าการถอน และไม่ทำให้ดินกระดูกชำรุดหรือหักได้

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาเก็บหากระดูกร้อยละ 50.35 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่เก็บหามาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 23.41 และเพื่อจำหน่ายร้อยละ 76.59 และปริมาณการเก็บหากระดูกเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 28.14 กำ/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณกระดูกทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างเก็บหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 4,080.20 กำ/ปี

2) ยอดลำเพ็ง

ชาวบ้านในชุมชนสามารถเก็บหายอดลำเพ็ง ได้ทั้งปี ลักษณะของยอดลำเพ็งคล้ายยอดผักกูด สีแดงอมน้ำตาล ขอบใบหยักเล็กน้อย ผิวใบด้านหน้าเรียบมัน หลังใบมีเส้นใบนูน นิยมนำไปบริโภคกับอาหารเป็นผักสด

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาเก็บหายอดลำเพ็งร้อยละ 3.13 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่เก็บหามาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 69.57 และเพื่อจำหน่ายร้อยละ 30.43 และปริมาณการเก็บหายอดลำเพ็งเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 21.22 กำ/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณยอดลำเพ็งทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างเก็บหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 190.95 กำ/ปี

3) ยอดจิก

ชาวบ้านในชุมชนสามารถเก็บหายอดจิกได้ทั้งปี ชาวบ้านเก็บหายอดจิกเพื่อนำไปบริโภคเป็นผักสดรับประทานกับอาหาร

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาเก็บหายอดจิกร้อยละ 2.08 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่เก็บหามาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 100 โดยไม่มีการเก็บหายอดจิกเพื่อบริโภค และปริมาณการเก็บหายอดจิกเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 2.08 กำ/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณยอดจิกทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างเก็บหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 47.52 กำ/ปี

4) ยอดขี้ไต้

ชาวบ้านในชุมชนสามารถเก็บหายอดขี้ไต้ได้ทั้งปี ชาวบ้านเก็บหายอดขี้ไต้เพื่อนำไปบริโภคเป็นผักสดหรือนำไปต้มก่อนรับประทานกับอาหาร

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาเก็บหา ยอดขี้ไต้ร้อยละ 1.04 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่เก็บหามาเพื่อบริโภคในครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และเพื่อจำหน่ายร้อยละ 33.33 และปริมาณการเก็บหา ยอดขี้ไต้เฉลี่ยต่อครัวเรือน เท่ากับ 39.43 กำ/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณ ยอดขี้ไต้ทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างเก็บหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่า เท่ากับ 118.30 กำ/ปี

5) ย่านพาโหม

ชาวบ้านในชุมชนสามารถเก็บหาย่านพาโหมได้ทั้งปี ชาวบ้านเก็บหาย่านพาโหมเพื่อนำไปส่วนประกอบในการทำข้าวยา หรือการรับประทานแบบสดๆ

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาเก็บหา ย่านพาโหมร้อยละ 0.69 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่เก็บหามาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็น ร้อยละ 100 โดยไม่มีการเก็บหาย่านพาโหมเพื่อจำหน่าย และปริมาณการเก็บหาย่านพาโหมเฉลี่ยต่อ ครัวเรือนเท่ากับ 62.70 กำ/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณย่านพาโหมทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างเก็บหาได้จากป่าพรุ ควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 125.40 กำ/ปี

6) ยอดหว้า

ชาวบ้านในชุมชนสามารถเก็บหา ยอดหว้าได้ในช่วงเดือนมิถุนายน ชาวบ้านเก็บหา ยอดหว้าเพื่อนำไปรับประทานเป็นอาหาร

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาเก็บหา ยอดหว้าร้อยละ 0.35 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่เก็บหามาเพื่อบริโภคในครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยไม่มีการเก็บหา ยอดหว้าเพื่อจำหน่าย และปริมาณการเก็บหา ยอดหว้าเฉลี่ยต่อ ครัวเรือนเท่ากับ 1.97 กำ/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณ ยอดหว้าทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างเก็บหาได้จากป่าพรุควน เคร็งมีค่าเท่ากับ 1.97 กำ/ปี

7) ผักเหียง

ชาวบ้านในชุมชนสามารถเก็บหาผักเหียงได้ในช่วงเดือนมิถุนายน ชาวบ้านเก็บหาผักเหียงเพื่อนำไปรับประทานเป็นอาหาร ทั้งกินสด การลวกกินกับน้ำพริก และการผัด

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาเก็บหาผักเหียงร้อยละ 0.35 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่เก็บหามาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 100 โดยไม่มีการเก็บหาผักเหียงเพื่อจำหน่าย และปริมาณการเก็บหาผักเหียงเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ

5.91 กำ/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณผักเฉลี่ยทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างเก็บหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 5.91 กำ/ปี

8) ยอดมะม่วงหิมพานต์

ชาวบ้านในชุมชนสามารถเก็บหายอดมะม่วงหิมพานต์ได้ทั้งปี ชาวบ้านเก็บหายอดมะม่วงหิมพานต์เพื่อนำไปรับประทานสดๆกับอาหาร

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาเก็บหายอดมะม่วงหิมพานต์ร้อยละ 0.69 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่เก็บหามาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 100 โดยไม่มีการเก็บหายอดมะม่วงหิมพานต์เพื่อจำหน่าย และปริมาณการเก็บหายอดมะม่วงหิมพานต์เฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 11.18 กำ/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณยอดมะม่วงหิมพานต์ทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างเก็บหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 22.35 กำ/ปี

9) ยอดเขากัน

ชาวบ้านในชุมชนสามารถเก็บหายอดเขากันได้ในช่วงเดือนพฤศจิกายน – กุมภาพันธ์ ชาวบ้านเก็บหายอดเขากันเพื่อนำไปรับประทานสด และประกอบอาหาร เช่น แกงส้ม

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาเก็บหายอดเขากันร้อยละ 0.35 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่เก็บหามาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 100 โดยไม่มีการเก็บหายอดเขากันเพื่อจำหน่าย และปริมาณการเก็บหายอดเขากันเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 10.48 กำ/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณยอดเขากันทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างเก็บหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 10.48 กำ/ปี

10) ยอดขี้เหล็ก

ชาวบ้านในชุมชนสามารถเก็บหายอดขี้เหล็กได้ตลอดทั้งปี ชาวบ้านเก็บหายอดขี้เหล็กเพื่อนำใบและดอกไปประกอบเป็นอาหาร

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาเก็บหายอดขี้เหล็กร้อยละ 0.69 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่เก็บหามาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 100 โดยไม่มีการเก็บหายอดขี้เหล็กเพื่อจำหน่าย และปริมาณการเก็บหายอดขี้เหล็กเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 6.50 กำ/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณยอดขี้เหล็กทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างเก็บหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 13 กำ/ปี

11) ใบยอเถื่อน

ชาวบ้านในชุมชนสามารถเก็บหาใบยอเถื่อนได้ในช่วงเดือนมีนาคม – กันยายน ชาวบ้านเก็บหาใบยอเถื่อนเพื่อนำไปประกอบเป็นอาหาร

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาเก็บหาใบยอเถื่อนร้อยละ 0.35 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่เก็บหามาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 100 โดยไม่มีการเก็บหาใบยอเถื่อนเพื่อจำหน่าย และปริมาณการเก็บหาใบยอเถื่อนเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 7 กำ/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณใบยอเถื่อนทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างเก็บหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 7 กำ/ปี

12) ใบกะพ้อ

ชาวบ้านในชุมชนสามารถเก็บหาใบกะพ้อได้ในช่วงเดือนพฤศจิกายน ชาวบ้านเก็บหาใบกะพ้อเพื่อนำไปใช้ห่อข้าวเหนียวหรือที่เรียกว่าข้าวเหนียวต้ม และนำยอดอ่อนต้มจิ้มน้ำพริก

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาเก็บหาใบกะพ้อร้อยละ 1.39 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่เก็บหามาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 100 โดยไม่มีการเก็บหาใบกะพ้อเพื่อจำหน่าย และปริมาณการเก็บหาใบกะพ้อเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 12.50 กำ/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณใบกะพ้อทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างเก็บหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 50 กำ/ปี

13) ผักนึ่ง

ชาวบ้านในชุมชนสามารถเก็บหาผักนึ่งทั้งปี นิยมเก็บหาผักนึ่งเพื่อนำไปรับประทานเป็นอาหาร และการประกอบอาหาร

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาเก็บหาผักนึ่งร้อยละ 1.04 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่เก็บหามาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 100 โดยไม่มีการเก็บหาผักนึ่งเพื่อจำหน่าย และปริมาณการเก็บหาผักนึ่งเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 9.71 กำ/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณผักนึ่งทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างเก็บหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 27.51 กำ/ปี

14) สายบัว

ชาวบ้านในชุมชนสามารถเก็บหาสายบัวได้ทั้งปี ชาวบ้านนิยมเก็บหาสายบัวเพื่อนำไปประกอบอาหาร เช่น แกงส้ม ผัด เป็นต้น

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาเก็บหาสาขบัวร้อยละ 1.04 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่เก็บหามาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 100 โดยไม่มีการเก็บหาสาขบัวเพื่อจำหน่าย และปริมาณการเก็บหาสาขบัวเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 30.66 ดอก/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณสาขบัวทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างเก็บหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 91.98 ดอก/ปี

15) ผักกระเจด

ชาวบ้านในชุมชนสามารถเก็บหาผักกระเจดได้ทั้งปี ชาวบ้านนิยมเก็บหาผักกระเจดเพื่อนำไปประกอบเป็นอาหาร

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาเก็บหาผักกระเจดร้อยละ 0.35 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่เก็บหามาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 100 โดยไม่มีการเก็บหาผักกระเจดเพื่อจำหน่าย และปริมาณการเก็บหาผักกระเจดเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 62.88 กิโลกรัม/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณผักกระเจดทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างเก็บหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 62.88 กิโลกรัม/ปี

16) ใบบัวบก

ชาวบ้านในชุมชนสามารถเก็บหาใบบัวบกได้ทั้งปี ชาวบ้านนิยมเก็บหาใบบัวบกเพื่อนำไปรับประทานสดกับอาหาร

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาเก็บหาใบบัวบกร้อยละ 0.35 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่เก็บหามาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 100 โดยไม่มีการเก็บหาใบบัวบกเพื่อจำหน่าย และปริมาณการเก็บหาใบบัวบกเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 7.92 กิโลกรัม/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณใบบัวบกทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างเก็บหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 7.92 กิโลกรัม/ปี

17) ผักตบชวา

ชาวบ้านในชุมชนสามารถเก็บหาผักตบชวาได้ทั้งปี ชาวบ้านเก็บหาผักตบชวาเพื่อนำใบของผักตบชวาไปรับประทานสดหรือลวกรับประทานกับน้ำพริก

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาเก็บหาผักตบชวาร้อยละ 0.35 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่เก็บหามาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 100 โดยไม่มีการเก็บหาผักตบชวาเพื่อจำหน่าย และปริมาณการเก็บหาผักตบชวาเฉลี่ยต่อ

ครัวเรือนเท่ากับ 7.92 กิโลกรัม/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณผักตบชวาทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างเก็บหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 7.92 กิโลกรัม/ปี

2.4 ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งในกลุ่มเห็ด

ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งในกลุ่มเห็ด พบเห็ดเพียง 1 ชนิด คือ เห็ดเสม็ด ซึ่งลักษณะการใช้ประโยชน์ คือ การเก็บหาเพื่อบริโภคภายในครัวเรือนและการเก็บหาเพื่อจำหน่าย

ชาวบ้านในชุมชนสามารถเก็บหาเห็ดเสม็ดได้ในช่วงเดือนเมษายน – พฤษภาคม และช่วงเดือนกรกฎาคม – พฤศจิกายน ชาวบ้านเก็บหาเห็ดเสม็ดเพื่อนำไปประกอบเป็นอาหาร เช่น แกงเลียง ต้ม เป็นต้น

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 ครัวเรือน พบกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาเก็บหาเห็ดเสม็ดร้อยละ 1.39 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งปริมาณที่เก็บหามาเพื่อบริโภคในครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 90.27 และเพื่อจำหน่ายร้อยละ 9.73 และปริมาณการเก็บหาเห็ดเสม็ดเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 12.65 กิโลกรัม/ปี เมื่อคิดเป็นปริมาณเห็ดเสม็ดทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างเก็บหาได้จากป่าพรุควนเคร็งมีค่าเท่ากับ 50.60 กิโลกรัม/ปี

ตารางที่ 14 การใช้ประโยชน์ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มเป
ป่าบ้านในกลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง

ชนิดของ ผลผลิตจากป่า	หน่วย	จำนวน ครัวเรือน ที่เก็บหา	ร้อยละ ของ ครัวเรือน ที่เก็บหา	ปริมาณ เฉลี่ยต่อ ครัวเรือน	ใช้ในครัวเรือนต่อปี		เพื่อจำหน่ายต่อปี		ปริมาณรวม ทั้งหมดต่อปี (หน่วย)
					ปริมาณ	ร้อยละ	ปริมาณ	ร้อยละ	
สัตว์									
ปลาช่อน	กก.	193	67.01	5.42	329.55	31.53	715.65	68.47	1,045.20
ปลาหมอ	กก.	81	28.13	6.67	146.32	27.07	394.21	72.93	540.53
ปลาดุก	กก.	154	53.47	9.06	542.92	38.92	852.04	61.08	1,394.96
ปลาฉลาม	กก.	42	14.58	11.58	108.73	22.35	377.77	77.65	486.00
ปลากระดี่	กก.	20	6.94	22.02	225.73	51.25	214.71	48.75	440.44
ปลาไหล	กก.	41	14.24	28.75	56.23	4.77	1,122.53	95.23	1,178.76
ปลาหมอ ช้างเหยียบ	กก.	15	5.21	34.14	164.48	32.12	347.60	67.88	512.08
ปลาหางแดง	กก.	12	4.17	44.42	153.87	28.87	379.11	71.13	532.98
ปลาชีว	กก.	2	0.69	124.50	0.00	0.00	249.00	100.00	249.00
ปลากด	กก.	5	1.74	172.34	103.49	12.01	758.23	87.99	861.72
ปลานู๋	กก.	1	0.35	69.30	0.00	0.00	69.30	100.00	69.30
ปลาชะโด	กก.	21	7.29	29.66	43.04	6.91	579.78	93.09	622.82
ปลาแก้มช้ำ	กก.	1	0.35	39.60	39.60	100.00	0.00	0.00	39.60
ปลาสลิด	กก.	16	5.56	24.40	119.50	30.61	270.90	69.39	249.05
ปลาตะเพียน	กก.	4	1.39	62.26	139.99	56.21	109.06	43.79	249.05
ปลานิล	กก.	1	0.35	49.50	0.00	0.00	49.50	100.00	49.50
ปลาชี่สก	กก.	1	0.35	49.50	0.00	0.00	49.50	100.00	49.50
ปลาชะโอน	กก.	2	0.69	90.00	0.00	0.00	180.00	100.00	180.00
ปลาสร้อย นกเขา (จิ้งขม)	กก.	5	1.74	132.66	267.84	40.38	395.46	59.62	663.30
ปลาจิ้งขาว	กก.	1	0.35	157.20	157.20	100.00	0.00	0.00	157.20
กุ้งก้ามกราม	กก.	11	3.82	27.84	59.90	19.56	246.34	80.44	306.24
กุ้งฝอย	กก.	1	0.35	60.00	30.00	50.00	30.00	50.00	60.00
ตัวต่อ	กก.	25	8.68	2.52	17.46	27.71	4.54	72.29	63.00
หอยขม	กก.	27	9.38	13.98	107.23	28.40	270.35	71.60	377.58

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ชนิดของ ผลผลิตจากป่า	หน่วย	จำนวน ครัวเรือน ที่เก็บหา	ร้อยละ ของ ครัวเรือน ที่เก็บหา	ปริมาณ เฉลี่ยต่อ ครัวเรือน	ใช้ในครัวเรือนต่อปี		เพื่อจำหน่ายต่อปี		ปริมาณรวม ทั้งหมดต่อปี (หน่วย)
					ปริมาณ	ร้อยละ	ปริมาณ	ร้อยละ	
สัตว์									
ตัวอ่อน ของผึ้ง	กก.	5	1.74	3.19	5.80	36.36	10.15	63.64	15.95
หอยโข่ง	กก.	1	0.35	441.60	441.60	100.00	0.00	0.00	441.60
หอยเชอรี่	กก.	3	1.04	26.64	79.91	100.00	0.00	0.00	79.91
ผลผลิตจากสัตว์									
น้ำผึ้ง	ขวด	39	13.54	4.69	62.45	34.18	120.27	65.82	182.72
ไข่มดแดง	กก.	3	1.04	22.73	24.27	35.58	43.93	64.42	68.20
พืช และเห็ด									
กระจุค	ก้า	145	50.35	28.14	955.17	23.41	3,125.03	76.59	4,080.20
ยอดลำแพ้ง	ก้า	9	3.13	21.22	132.84	69.57	58.11	30.43	190.95
ยอดจิก	ก้า	6	2.08	7.92	47.52	100.00	0.00	0.00	47.52
ยอดขี้ไต้	ก้า	3	1.04	39.43	78.87	66.67	39.43	33.33	118.30
ย่านพาโหม	ก้า	2	0.69	62.70	125.40	100.00	0.00	0.00	125.40
ยอดวัว	ก้า	1	0.35	1.97	1.97	100.00	0.00	0.00	1.97
ผักเหลียง	ก้า	1	0.35	5.91	5.91	100.00	0.00	0.00	5.91
ยอดมะม่วง	ก้า	2	0.69	11.18	22.35	100.00	0.00	0.00	22.35
หิมพานต์	ก้า	1	0.35	10.48	10.48	100.00	0.00	0.00	10.48
ยอดเขาคัน	ก้า	2	0.69	6.50	13.00	100.00	0.00	0.00	13.00
ใบยอดเถื่อน	ก้า	1	0.35	7.00	7.00	100.00	0.00	0.00	7.00
ใบกะพ้อ	ก้า	4	1.39	12.50	62.50	100.00	0.00	0.00	50.00
ผักบุ้ง	ก้า	3	1.04	9.71	27.51	100.00	0.00	0.00	27.51
สาขบัว	ดอก	3	1.04	30.66	91.98	100.00	0.00	0.00	91.98
ผักกะเจด	กก.	1	0.35	62.88	62.88	100.00	0.00	0.00	62.88
ใบบัวบก	กก.	1	0.35	7.92	7.92	100.00	0.00	0.00	7.92
ผักตบชวา	กก.	1	0.35	7.92	7.92	100.00	0.00	0.00	7.92
เห็ดเสม็ด	กก.	4	1.39	12.65	45.68	90.27	4.92	9.73	50.60

ตารางที่ 15 ปฏิทินการใช้ประโยชน์ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป
ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง

ชนิดของผลผลิต จากป่า	เดือน											
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ษ.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
ปลาช่อน	←											→
ปลาหมอ	←											→
ปลาดุก	←											→
ปลาฉลาม	←											→
ปลากระดี่	←											→
ปลาไหล	←											→
ปลาหมอช้างเหยียบ												
ปลาหางแดง	←											→
ปลาชิว	←											→
ปลากด	←											→
ปลาปู้	←			→						←		→
ปลาชะโด	←											→
ปลาแก้มช้ำ	←											→
ปลาตลิด	←											→
ปลาตะเพียน	←											→
ปลานิล	←		→								←	→
ปลาชี่สก	←		→								←	→
ปลาชะโอน	←											→
ปลาสร้อยนกเขา (จิ้งหม)	←											→
ปลาชี่ขาว	←											→
กุ้งก้ามกราม	←											→
กุ้งฝอย			←	→								
กระจุค	←											→
ตัวต่อ			←									→
น้ำผึ้ง			←							→		
ตัวอ่อนของผึ้ง						←	→					
ไข่มดแดง						←					→	

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ชนิดของผลผลิต จากป่า	เดือน											
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ษ.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
หอยขม	←											→
หอยโข่ง	←											→
หอยเชอรี่	←											→
ขอดลำเพ็ง	←											→
ขอดจิก	←											→
ขอดชี้ได้	←											→
ย่านพาโหม	←											→
ขอดวัว						↔						
ผักเหลียง						↔						
ขอดมะม่วงหิพานต์	←											→
ขอดเขาคัน											↔	→
ขอดชี้เหล็ก	←											→
ใบขอลือ่น			←						→			
ใบกะพ้อ											↔	
ผักนึ่ง	←											→
สาขบัว	←											→
ผักกะเจด	←											→
ใบบัวบก	←											→
ผักคบขวา	←											→
เห็ดเสม็ด				↔			↔					→

3. มูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป่ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง

มูลค่าการเก็บหาผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป่ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งซึ่งชาวบ้านนำมาใช้ประโยชน์ในครัวเรือนและจำหน่าย คิดเป็นมูลค่าการเก็บหาผลผลิตในแต่ละชนิด แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มสัตว์ซึ่งแบ่งออกเป็นสัตว์น้ำและสัตว์บก กลุ่มผลผลิตจากสัตว์กลุ่มพืช และกลุ่มเห็ด ดังตารางที่ 16 โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป่ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งในกลุ่มสัตว์

ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป่ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งในกลุ่มสัตว์ จะประกอบไปด้วย ปลา กุ้ง ตัวต่อ ตัวอ่อนของผึ้ง และหอย ซึ่งมีมูลค่าที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับราคาตลาดของผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้ชนิดนั้นๆ ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป่ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งในกลุ่มสัตว์ มีทั้งหมด 27 ชนิด ดังนี้

1) ปลาช่อน

ปลาช่อนมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 92.03 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหาปลาช่อน จึงได้มูลค่าของปลาช่อนเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 498.39 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของปลาช่อนที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป่ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 96,189.76 บาท/ปี

2) ปลาหมอ

ปลาหมอมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 49.63 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหาปลาหมอ จึงได้มูลค่าของปลาหมอเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 331.19 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของปลาหมอที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป่ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 26,826.50 บาท/ปี

3) ปลาดุก

ปลาดุกมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 107.06 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหาปลาดุกจึงได้มูลค่าของปลาดุกเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 969.77 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของปลาดุกที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป่ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 149,344.42 บาท/ปี

4) ปลาฉลาม

ปลาฉลามมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 36.28 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหาปลาฉลาม จึงได้มูลค่าของปลาฉลามเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 420.24 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของปลาฉลามที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 17,650.22 บาท/ปี

5) ปลากระดี่

ปลากระดี่มีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 36.96 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหาปลากระดี่ จึงได้มูลค่าของปลากระดี่เฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 813.93 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของปลากระดี่ที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 16,278.66 บาท/ปี

6) ปลาไหล

ปลาไหลมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 84.73 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหาปลาไหล จึงได้มูลค่าของปลาไหลเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 2,436.01 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของปลาไหลที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 99,876.33 บาท/ปี

7) ปลาหมอช้างเหยียบ

ปลาหมอช้างเหยียบมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 31.31 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหาปลาหมอช้างเหยียบ จึงได้มูลค่าของปลาหมอช้างเหยียบเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 1,068.88 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของปลาหมอช้างเหยียบที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 16,033.22 บาท/ปี

8) ปลาหางแดง

ปลาหางแดงมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 32.19 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหาปลาหางแดง จึงได้มูลค่าของปลาหางแดงเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 1,429.72 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของปลาหางแดงที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 17,156.63 บาท/ปี

9) ปลาชีว

ปลาชีวมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 32.50 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหาปลาชีว จึงได้มูลค่าของปลาชีวเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 4,046.25 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของปลาชีวที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 8,092.50 บาท/ปี

10) ปลากด

ปลากดมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 96.67 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหาปลากด จึงได้มูลค่าของปลากดเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 16,660.49 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของปลากดที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 83,302.47 บาท/ปี

11) ปลาบู่

ปลาบู่มีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 260.00 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหาปลาบู่ จึงได้มูลค่าของปลาบู่เฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 18,018.00 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของปลาบู่ที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 18,018.00 บาท/ปี

12) ปลาชะโด

ปลาชะโดมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 60.09 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหาปลาชะโด จึงได้มูลค่าของปลาชะโดเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 1,782.15 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของปลาชะโดที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 37,425.25 บาท/ปี

13) ปลาแก้มช้ำ

ปลาแก้มช้ำมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 25.00 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหาปลาแก้มช้ำ จึงได้มูลค่าของปลาแก้มช้ำเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 990.00 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของปลาแก้มช้ำที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 990.00 บาท/ปี

14) ปลาสลิด

ปลาสลิดมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 32.88 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหาปลาสลิด จึงได้มูลค่าของปลาสลิดเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 802.27 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของปลาสลิดที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป่ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 12,836.35 บาทต่อปี

15) ปลาตะเพียน

ปลาตะเพียนมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 32.50 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหาปลาตะเพียนจึงได้มูลค่าของปลาตะเพียนเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 2,023.53 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของปลาตะเพียนที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป่ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 8,094.13 บาท/ปี

16) ปลานิล

ปลานิลมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 30.00 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหาปลานิลจึงได้มูลค่าของปลานิลเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 1,485.00 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของปลานิลที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป่ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 1,485.00 บาท/ปี

17) ปลาช่อน

ปลาช่อนมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 30.00 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหาปลาช่อน จึงได้มูลค่าของปลาช่อนเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 1,485.00 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของปลาช่อนที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป่ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 1,485.00 บาท/ปี

18) ปลาชะโอน

ปลาชะโอนมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 80.00 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหาปลาชะโอน จึงได้มูลค่าของปลาชะโอนเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 7,200 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของปลาชะโอนที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป่ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 14,400.00 บาท/ปี

19) ปลาสร้อยนกเขา (จิ้งม)

ปลาสร้อยนกเขามีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 20.00 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหาปลาสร้อยนกเขา จึงได้มูลค่าของปลาสร้อยนกเขาเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 2,653.20 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของปลาสร้อยนกเขาที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในกลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 13,266.00 บาท/ปี

20) ปลาจิ้งขาว

ปลาจิ้งขาวมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 20.00 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหาปลาจิ้งขาว จึงได้มูลค่าของปลาจิ้งขาวเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 3,144.00 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของปลาจิ้งขาวที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในกลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 3,144.00 บาท/ปี

21) กุ้งก้ามกราม

กุ้งก้ามกรามมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 264.38 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหากุ้งก้ามกราม จึงได้มูลค่าของกุ้งก้ามกรามเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 7,360.34 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของกุ้งก้ามกรามที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในกลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 80,963.73 บาท/ปี

22) กุ้งฝอย

กุ้งฝอยมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 30.00 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหากุ้งฝอย จึงได้มูลค่าของกุ้งฝอยเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 1,800.00 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของกุ้งฝอยที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในกลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 1,800.00 บาท/ปี

23) ตัวต่อ

ตัวต่อมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 394.05 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหาตัวต่อ จึงได้มูลค่าของตัวต่อเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 993.01 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของตัวต่อที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในกลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 24,825.15 บาท/ปี

24) ตัวอ่อนของผึ้ง

ตัวอ่อนของผึ้งมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 300.00 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหาตัวอ่อนของผึ้ง จึงได้มูลค่าของตัวอ่อนของผึ้งเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 957.00 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของตัวอ่อนของผึ้งที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป เป ป่าบ้านในกลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 4,785 บาท/ปี

25) หอยขม

หอยขมมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 25.42 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหาหอยขมจึงได้มูลค่าของหอยขมเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 355.48 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของหอยขมที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป ป่าบ้านในกลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 9,598.08 บาท/ปี

26) หอยโข่ง

หอยโข่งมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 20.00 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหาหอยโข่ง จึงได้มูลค่าของหอยโข่งเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 8,832.00 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของหอยโข่งที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป ป่าบ้านในกลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 8,832.00 บาท/ปี

27) หอยเชอรี่

หอยเชอรี่มีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 20.00 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหาหอยเชอรี่ จึงได้มูลค่าของหอยเชอรี่เฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 532.73 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของหอยเชอรี่ที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป ป่าบ้านในกลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 1,598.20 บาท/ปี

3.2 ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป ป่าบ้านในกลุ่มและป่าพรุควนเคร็งในกลุ่มผลผลิตจากสัตว์

ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป ป่าบ้านในกลุ่มและป่าพรุควนเคร็งในกลุ่มผลผลิตจากสัตว์จะประกอบไปด้วย น้ำผึ้ง และไข่มดแดง ซึ่งมีมูลค่าที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับราคาตลาดของผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้ชนิดนั้นๆ ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป ป่าบ้านในกลุ่มและป่าพรุควนเคร็งในกลุ่มผลผลิตจากสัตว์ มีทั้งหมด 2 ชนิด ดังนี้

1) น้ำผึ้ง

น้ำผึ้งมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 490.38 บาท/ขวด เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหาน้ำผึ้ง จึงได้มูลค่าของน้ำผึ้งเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 2,297.49 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของน้ำผึ้งที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 89,602.23 บาท/ปี

2) ไข่มดแดง

ไข่มดแดงมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 137.50 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหาไข่มดแดง จึงได้มูลค่าของไข่มดแดงเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 3,125.83 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของไข่มดแดงที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 9,377.50 บาท/ปี

3.3 ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งในกลุ่มพืช

ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งในกลุ่มพืช จะประกอบไปด้วย กระจุค ยอดลำเพ็ง ยอดจิก ยอดจี้ได้ ย่านพาโหม ยอดว่า ผักเห็ด ยาง ยอดมะม่วงหิมพานต์ ยอดเขาคันทน์ ผักบู่ สาขบัว ผักกระเฉด ใบบัวบก และผักตบชวา ซึ่งมีมูลค่าที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับราคาตลาดของผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้ชนิดนั้นๆ ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งในกลุ่มพืช มีทั้งหมด 17 ชนิด ดังนี้

1) กระจุค

กระจุคมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 28.40 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหากระจุค จึงได้มูลค่าของกระจุคเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 799.16 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของกระจุคที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 115,877.68 บาท/ปี

2) ยอดลำเพ็ง

ยอดลำเพ็งมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 12.50 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหายอดลำเพ็ง จึงได้มูลค่าของยอดลำเพ็งเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 265.21 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของยอดลำเพ็งที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 2,386.88 บาท/ปี

3) ยอดจิก

ยอดจิกมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 9.17 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหายอดจิกจึงได้มูลค่าของยอดจิกเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 72.63 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของยอดจิกที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 435.76 บาท/ปี

4) ยอดขี้ไต้

ยอดขี้ไต้มีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 10.00 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหายอดขี้ไต้ จึงได้มูลค่าของยอดขี้ไต้เฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 394.33 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของยอดขี้ไต้ที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 1,183.00 บาท/ปี

5) ย่านพาโหม

ย่านพาโหมมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 10.00 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหาย่านพาโหมจึงได้มูลค่าของย่านพาโหมเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 627.00 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของย่านพาโหมที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 1,254.00 บาท/ปี

6) ยอดหว้า

ยอดหว้ามีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 10.00 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหายอดหว้า จึงได้มูลค่าของยอดหว้าเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 19.70 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของยอดหว้าที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 19.70 บาท/ปี

7) ผักเหลียง

ผักเหลียงมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 5.00 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหาผักเหลียง จึงได้มูลค่าของผักเหลียงเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 29.55 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของผักเหลียงที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 29.55 บาท/ปี

8) ยอดมะม่วงหิมพานต์

ยอดมะม่วงหิมพานต์มีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 7.50 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บขายยอดมะม่วงหิมพานต์ จึงได้มูลค่าของยอดมะม่วงหิมพานต์เฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 83.81 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของยอดมะม่วงหิมพานต์ที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 167.63 บาท/ปี

9) ยอดเขาคัน

ยอดเขาคันมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 10.00 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บขายยอดเขาคัน จึงได้มูลค่าของยอดเขาคันเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 104.80 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของยอดเขาคันที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 104.80 บาท/ปี

10) ยอดขี้เหล็ก

ยอดขี้เหล็กมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 10.00 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บขายยอดขี้เหล็ก จึงได้มูลค่าของยอดขี้เหล็กเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 65.00 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของยอดขี้เหล็กที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 130.00 บาท/ปี

11) ใบยอเถื่อน

ใบยอเถื่อนมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 10.00 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บขายใบยอเถื่อน จึงได้มูลค่าของใบยอเถื่อนเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 70.00 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของใบยอเถื่อนที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 70.00 บาท/ปี

12) ใบกะพ้อ

ใบกะพ้อมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 10.00 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บขายใบกะพ้อ จึงได้มูลค่าของใบกะพ้อเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 125.00 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของใบกะพ้อที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 500.00 บาท/ปี

13) ผักบุ้ง

ผักบุ้งมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 20.00 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหาผักบุ้ง จึงได้มูลค่าของผักบุ้งเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 183.40 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของผักบุ้งที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 550.20 บาท/ปี

14) สายบัว

สายบัวมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 10.00 บาท/ดอก เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหาสายบัว จึงได้มูลค่าของสายบัวเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 306.00 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของสายบัวที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 919.80 บาท/ปี

15) ผักกระเฉด

ผักกระเฉดมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 15.00 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหาผักกระเฉด จึงได้มูลค่าของผักกระเฉดเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 943.20 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของผักกระเฉดที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 943.20 บาท/ปี

16) ใบบัวบก

ใบบัวบกมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 10.00 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหาใบบัวบก จึงได้มูลค่าของใบบัวบกเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 79.20 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของใบบัวบกที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 79.20 บาท/ปี

17) ผักตบชวา

ผักตบชวามีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 10.00 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหาผักตบชวา จึงได้มูลค่าของผักตบชวาเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 79.20 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของผักตบชวาที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 79.20 บาท/ปี

3.4 ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป่ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งในกลุ่มเห็ด

ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป่ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งในกลุ่มเห็ด พบเห็ดเพียง 1 ชนิด คือ เห็ดเสม็ด

เห็ดเสม็ดมีราคาตลาดซื้อขายในท้องถิ่นเฉลี่ย 45.00 บาท/กิโลกรัม เมื่อคำนวณจากปริมาณการเก็บหาเห็ดเสม็ด จึงได้มูลค่าของเห็ดเสม็ดเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 569.25 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นมูลค่าทั้งหมดของเห็ดเสม็ดที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป่ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 2,277.00 บาท/ปี

ตารางที่ 16 มูลค่าการใช้ประโยชน์ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้ จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มเป
ป่าบ้านในกลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง

ชนิดของ ผลผลิตจากป่า	หน่วย	จำนวน ครัวเรือน ที่เก็บหา	ปริมาณ ทั้งหมด/ปี (หน่วย)	ปริมาณ เฉลี่ย/ ครัวเรือน/ ปี (หน่วย)	ราคา เฉลี่ย/ หน่วย (บาท)	มูลค่า ทั้งหมด/ปี (บาท)	มูลค่าเฉลี่ย/ ครัวเรือนที่เก็บ หา (บาท/ปี)
สัตว์							
ปลาช่อน	กก.	193	1,045.20	5.42	92.03	96,189.76	498.39
ปลาหมอ	กก.	81	540.53	6.67	49.63	26,826.50	331.19
ปลาดุก	กก.	154	1,394.96	9.06	107.06	149,344.42	969.77
ปลาฉลาม	กก.	42	486.00	11.58	36.28	17,650.22	420.24
ปลากระดี่	กก.	20	440.44	22.02	36.96	16,278.66	813.93
ปลาไหล	กก.	41	1,178.76	28.75	84.73	99,876.33	2,436.01
ปลาหมอ ช้างเหยียบ	กก.	15	512.08	34.14	31.31	16,033.22	1,068.88
ปลาหาง แดง	กก.	12	532.98	44.42	32.19	17,156.63	1,429.72
ปลาชีว	กก.	2	249.00	124.50	32.50	8,092.50	4,046.25
ปลากด	กก.	5	861.72	172.34	96.67	83,302.47	16,660.49
ปลานู๋	กก.	1	69.30	69.30	260.00	18,018.00	18,018.00
ปลาชะโด	กก.	21	622.82	29.66	60.09	37,425.25	1,782.15
ปลาแก้มช้ำ	กก.	1	39.60	39.60	25.00	990.00	990.00
ปลาสลิด	กก.	16	249.05	24.40	32.88	12,836.35	802.27
ปลา ตะเพียน	กก.	4	249.05	62.26	32.50	8,094.13	2,023.53
ปลานิล	กก.	1	49.50	49.50	30.00	1,485.00	1,485.00
ปลาชี่สก	กก.	1	49.50	49.50	30.00	1,485.00	1,485.00
ปลาชะโอน	กก.	2	180	90.00	80.00	14,400.00	7,200.00

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ชนิดของ ผลผลิตจากป่า	หน่วย	จำนวน ครัวเรือน ที่เก็บหา	ปริมาณ ทั้งหมด/ปี (หน่วย)	ปริมาณ เฉลี่ย/ ครัวเรือน/ ปี (หน่วย)	ราคา เฉลี่ย/ หน่วย (บาท)	มูลค่า ทั้งหมด/ปี (บาท)	มูลค่าเฉลี่ย/ ครัวเรือนที่เก็บ หา (บาท/ปี)
ปลาสร้อย							
นกเขา (จิ้งหม)	กก.	5	663.30	132.66	20.00	13,266.00	2,653.20
ปลาจี่ขาว	กก.	1	157.20	157.20	20.00	3,144.00	3,144.00
กุ่ม							
ก้ามกราม	กก.	11	306.24	27.84	264.38	80,963.73	7,360.34
กุ่มฝอย							
		1	60.00	60.00	30.00	1,800.00	1,800.00
ตัวต่อ	กก.	25	63.00	2.52	394.05	24,825.15	993.01
ตัวอ่อนของ ผึ้ง	กก.	5	15.95	3.19	300.00	4,785.00	957.00
หอยขม	กก.	27	377.58	13.98	25.42	9,598.08	355.48
หอยโข่ง	กก.	1	441.60	441.60	20.00	8,832.00	8,832.00
หอยเชอรี่	กก.	3	79.91	26.64	20.00	1,598.20	532.73
ผลผลิตจาก สัตว์							
น้ำผึ้ง	ขวด	39	182.72	4.69	490.38	89,602.23	2,297.49
ไข่มดแดง	กก.	3	68.20	22.73	137.50	9,377.50	3,125.83
พืช							
กระจุต	ก้า	145	4,080.20	28.14	28.40	115,877.68	799.16
ยอดลำแพ้ง	ก้า	9	190.95	21.22	12.50	2,386.88	265.21
ยอดจิก	ก้า	6	47.52	7.92	9.17	435.76	72.63
ยอดขี้ไต้	ก้า	3	118.30	39.43	10.00	1,183.00	394.33

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ชนิดของ ผลผลิตจาก ป่า	หน่วย	จำนวน ครัวเรือน ที่เก็บหา	ปริมาณ ทั้งหมด/ปี (หน่วย)	ปริมาณ เฉลี่ย/ ครัวเรือน/ ปี (หน่วย)	ราคา เฉลี่ย/ หน่วย (บาท)	มูลค่า ทั้งหมด/ปี (บาท)	มูลค่าเฉลี่ย/ ครัวเรือนที่เก็บ หา (บาท/ปี)
ย่านพา โหม	กำ	2	125.40	62.70	10.00	1,254.00	627.00
ยอดวัว	กำ	1	1.97	1.97	10.00	19.70	19.70
ฝักเหลียง	กำ	1	5.91	5.91	5.00	29.55	29.55
ยอด มะม่วง	กำ	2	22.35	11.18	7.50	167.63	83.81
หิมพานต์							
ยอดเขา กัน	กำ	1	10.48	10.48	10.00	104.80	104.80
ยอด จีเหล็ก	กำ	2	13.00	6.50	10.00	130.00	65.00
ใบขอ เถื่อน	กำ	1	7.00	7.00	10.00	70.00	70.00
ใบกะพ้อ	กำ	4	50.00	12.50	10.00	500.00	125.00
ฝักนึ่ง	กำ	3	27.51	9.71	20.00	550.20	183.40
สายบัว	ดอก	3	91.98	30.66	10.00	919.80	306.00
ฝักกะเจด	กก.	1	62.88	62.88	15.00	943.20	943.20
ใบบัวบก	กก.	1	7.92	7.92	10.00	79.20	79.20
ฝักตบชวา	กก.	1	7.92	7.92	10.00	79.20	79.20
เห็ด							
เห็ดเสม็ด	กก.	4	50.60	12.65	45.00	2,277.00	569.25
มูลค่าการใช้ประโยชน์ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้					1,000,283.94		99,328.97

4. ต้นทุนในการใช้ประโยชน์ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้ จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มเป ป่าบ้านในกลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง

ต้นทุนในการใช้ประโยชน์ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้ จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มเป ป่าบ้านในกลุ่มและป่าพรุควนเคร็งประกอบด้วย ต้นทุนด้านอุปกรณ์ ต้นทุนด้านแรงงาน ต้นทุนด้านเชื้อเพลิง โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 ต้นทุนด้านอุปกรณ์

ต้นทุนด้านอุปกรณ์ประกอบด้วยต้นทุนคงที่และต้นทุนผันแปร ซึ่งต้นทุนคงที่เป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการใช้อุปกรณ์ในการเก็บหาผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้ จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มเป ป่าบ้านในกลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง ซึ่งเป็นจำนวนคงที่ในระยะสั้น คือ ปริมาณของการเก็บหาผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้ จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มเป ป่าบ้านในกลุ่มและป่าพรุควนเคร็งจะเพิ่มขึ้นหรือลดลง ค่าใช้จ่ายประเภทนี้จะมีจำนวนคงที่ เช่น เรือ เครื่องยนต์เรือ เป็นต้น แต่ในส่วนของต้นทุนคงที่ผู้วิจัยจะไม่นำมาคิดเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการใช้ประโยชน์ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้ จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มเป ป่าบ้านในกลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง เนื่องจากต้นทุนคงที่เป็นอุปกรณ์ที่ชาวบ้านมีการใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันนอกเหนือจากการใช้ประโยชน์ในการเก็บหาผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้ จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มเป ป่าบ้านในกลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง หากนำมาคิดคำนวณจะทำให้มูลค่าในส่วน of ต้นทุนค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการใช้ประโยชน์ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้ จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มเป ป่าบ้านในกลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง มีมูลค่าสูงเกินจริงซึ่งไม่สะท้อนถึงมูลค่าที่แท้จริงของทรัพยากร และต้นทุนผันแปร คือ ค่าใช้จ่ายที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับปริมาณของการเก็บหาผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้ จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มเป ป่าบ้านในกลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง เช่น ค่าเชื้อเพลิง ค่าแรงงาน เป็นต้น

ต้นทุนในการใช้ประโยชน์ด้านการเก็บหาผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้ จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มเป ป่าบ้านในกลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง ได้คำนวณโดยไม่แยกเฉพาะรายชนิดของการใช้ประโยชน์ เนื่องด้วยอุปกรณ์ในการใช้ประโยชน์บางชนิดใช้อุปกรณ์เดียวกัน จึงอาจทำให้ข้อมูลซ้ำซ้อนได้ ผู้วิจัยจึงคิดคำนวณรวมกันทั้งหมด ซึ่งต้นทุนคิดเฉพาะต้นทุนผันแปรที่เกิดขึ้นในปีนั้น ดังตารางที่ 17 โดยมีรายละเอียดทั้งหมดดังต่อไปนี้

1) ไซ

ไซเป็นอุปกรณ์ในการดักจับสัตว์น้ำ เช่น ปลาช่อน ปลาหมอ ปลาดุก ปลาช่อน ปลากระดี่ เป็นต้น ต้นทุนเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 34.60 บาท/ครัวเรือน/ปี โดยมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 6,331.19 บาท/ปี

1) อวน

อวนเป็นอุปกรณ์ในการดักจับสัตว์น้ำ เช่น ปลาช่อน ปลาหมอ ปลาดุก ปลาฉลาม ปลากระดี่ เป็นต้น ต้นทุนเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 115.07 บาท/ครัวเรือน/ปี โดยมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 19,445.99 บาท/ปี

2) แห

แหเป็นอุปกรณ์ในการดักจับสัตว์น้ำ เช่น ปลาฉลาม ปลากระดี่ ปลาสลิด ปลานิล เป็นต้น ต้นทุนเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 282.32 บาท/ครัวเรือน/ปี โดยมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 7,904.90 บาท/ปี

3) เบ็ดโพ

เบ็ดโพเป็นอุปกรณ์ในการจับสัตว์น้ำ เช่น ปลาฉลาม ปลากระดี่ ปลาสลิด ปลานิล เป็นต้น ต้นทุนเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 15.76 บาท/ครัวเรือน/ปี โดยมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 1,118.96 บาท/ปี

4) เบ็ดทอง

เบ็ดทองเป็นอุปกรณ์ในการจับสัตว์น้ำ เช่น ปลาฉลาม ปลากระดี่ ปลาสลิด ปลานิล เป็นต้น ต้นทุนเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 10.15 บาท/ครัวเรือน/ปี โดยมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 548.10 บาท/ปี

6) เบ็ดราว

เบ็ดราวเป็นอุปกรณ์ในการจับสัตว์น้ำ เช่น ปลาฉลาม ปลากระดี่ ปลาสลิด ปลานิล เป็นต้น ต้นทุนเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 134.93 บาท/ครัวเรือน/ปี โดยมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 4,317.76 บาท/ปี

7) ยอ

ยอเป็นอุปกรณ์ในการจับสัตว์น้ำ เช่น ปลากด ปลาช่อน ปลาฉลาม ปลากระดี่ ปลาสลิด ปลานิล เป็นต้น ต้นทุนเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 3,800 บาท/ครัวเรือน/ปี โดยมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 60,800 บาท/ปี

8) ลัน

ลันเป็นอุปกรณ์ในการดักจับสัตว์น้ำ ได้แก่ ปลาไหล ต้นทุนเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 16.60 บาท/ครัวเรือน/ปี โดยมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 481.30 บาท/ปี

9) นมวก

นมวกเป็นอุปกรณ์ในการจับสัตว์น้ำ เช่น ปลาช่อน ปลาหมอ ปลาดุก ปลาหลด เป็นต้น ต้นทุนเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 77.50 บาท/ครัวเรือน/ปี โดยมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 1,007.50 บาท/ปี

10) สุ่ม

สุ่มเป็นอุปกรณ์ในการจับสัตว์น้ำ เช่น ปลาช่อน ปลาหมอ ปลาดุก ปลาหลด เป็นต้น ต้นทุนเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 110.42 บาท/ครัวเรือน/ปี โดยมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 883.33 บาท/ปี

11) ไชทูน (ใส่ปลา)

ไชทูนเป็นอุปกรณ์ที่ชาวบ้านใช้ในการบรรจุปลาที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง เช่น ปลาช่อน ปลากระดี่ ปลาสลิด ปลาตะเพียน เป็นต้น ต้นทุนเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 33.33 บาท/ครัวเรือน/ปี โดยมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 33.33 บาท/ปี

12) หยุด (ใส่ปลา)

หยุดเป็นอุปกรณ์ที่ชาวบ้านใช้ในการบรรจุปลาที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง เช่น ปลาช่อน ปลากระดี่ ปลาสลิด ปลาตะเพียน เป็นต้น ต้นทุนเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 100.00 บาท/ครัวเรือน/ปี โดยมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 100.00 บาท/ปี

13) ช้อง (ใส่ปลา)

ช้องเป็นอุปกรณ์ที่ชาวบ้านใช้ในการบรรจุปลาที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง เช่น ปลาช่อน ปลากระดี่ ปลาสลิด ปลาตะเพียน เป็นต้น ต้นทุนเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 150.00 บาท/ครัวเรือน/ปี โดยมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 150.00 บาท/ปี

14) แกลลอน

แกลลอนเป็นอุปกรณ์ที่ชาวบ้านใช้ในการบรรจุปลาที่เก็บหาได้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง เช่น ปลาช่อน ปลากระดี่ ปลาสลิด ปลาตะเพียน เป็นต้น ต้นทุนเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 20.42 บาท/ครัวเรือน/ปี โดยมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 244.98 บาท/ปี

15) กระสอบ

กระสอบเป็นอุปกรณ์ที่ชาวบ้านใช้ในการบรรจุผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง ได้แก่ ไข่มดแดง ต้นทุนเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 5.33 บาท/ครัวเรือน/ปี โดยมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 95.94 บาท/ปี

16) อุง

อุงเป็นอุปกรณ์ที่ชาวบ้านใช้ในการบรรจุผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง เช่น หอยขม ยอดลำเพ็ง ยอดจิก เป็นต้น ต้นทุนเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 1.00 บาท/ครัวเรือน/ปี โดยมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 1.00 บาท/ปี

17) ฝ้อง

ฝ้องหรือคบไฟเป็นอุปกรณ์ที่ชาวบ้านใช้จุดไฟเพื่อทำให้เกิดควันและไล่ผึ้งและตัวต่อออกจากรัง เพื่อเอาน้ำผึ้งและตัวต่อ ต้นทุนเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 5.00 บาท/ครัวเรือน/ปี โดยมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 125.00 บาท/ปี

18) กรอง

กรองเป็นอุปกรณ์ที่ชาวบ้านใช้เพื่อกรองน้ำผึ้งเพื่อนำเศษเขม่าควันหรือเศษไม้ออก ต้นทุนเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 9.31 บาท/ครัวเรือน/ปี โดยมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 167.52 บาท/ปี

19) เเคียว

เเคียวเป็นอุปกรณ์ที่ชาวบ้านใช้ในการตัดกระดูก เพื่อความสะดวก รวดเร็ว และไม่ทำให้ต้นกระดูกหักหรือชำได้ ต้นทุนเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 61.67 บาท/ครัวเรือน/ปี โดยมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 5,365.29 บาท/ปี

20) อุงมือ

อุงมือเป็นอุปกรณ์ที่ชาวบ้านใช้ในการเก็บหากระดูก ทั้งด้วยวิธีการตัดด้วยเเคียว หรือวิธีการถอนด้วยมือ ชาวบ้านจะใส่อุงมือเพื่อป้องกันต้นกระดูกบาดมือ ต้นทุนเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 10.06 บาท/ครัวเรือน/ปี โดยมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 201.20 บาท/ปี

21) เชือก

เชือกเป็นอุปกรณ์ที่ชาวบ้านใช้เพื่อมัดกระดูกให้เป็นกำ เพื่อสะดวกให้การจำหน่ายและในการขนส่ง ลักษณะของเชือกคือเป็นเชือกไนลอนหรือเชือกฟาง ต้นทุนเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 40.00 บาท/ครัวเรือน/ปี โดยมีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 560.00 บาท/ปี

ตารางที่ 17 มูลค่าต้นทุนที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้ จากป่าสงวนแห่งชาติ
ป่าบ้านกุ่มเป ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง

ลำดับ	รายการ ต้นทุน	หน่วย	จำนวน ครัว เรือนที่ ใช้	ราคาเฉลี่ย (บาท)	อายุการ ใช้งาน เฉลี่ย (ปี)	มูลค่า ต้นทุน เฉลี่ย (บาท/ปี)	มูลค่าต้นทุน ทั้งหมด/ กลุ่มผู้เก็บหาของป่า (บาท/ปี)
1.	ไผ่	ลูก	183	103.79	3	34.60	6,331.19
2.	อวน/กัก	หัว	169	230.13	2	115.07	19,445.99
3.	แห	หัว	28	1,411.59	5	282.32	7,904.90
4.	เบ็ดโพ	คัน	71	15.76	1	15.76	1,118.96
5.	เบ็ดทอง	คัน	54	10.15	1	10.15	548.10
6.	เบ็ดราว	ตา	32	134.93	1	134.93	4,317.76
7.	ขอ	ดอก	16	11,400.00	3	3,800.00	60,800.00
8.	ถัน	ลูก	29	49.79	3	16.60	481.30
9.	ฉมวก	อัน	13	232.50	3	77.50	1,007.50
10.	ส้อม	อัน	8	331.25	3	110.42	883.33
11.	ไซทูน (ใส่ปลา)	ลูก	1	100.00	3	33.33	33.33
12.	หยุด (ใส่ปลา)	ใบ	1	100.00	1	100.00	100.00
13.	ฉ้อง (ใส่ปลา)	ใบ	1	300.00	2	150.00	150.00
14.	แกลลอน	ใบ	12	40.83	2	20.42	244.98
15.	กระสอบ	ใบ	18	5.33	1	5.33	95.94
16.	ถุง	ใบ	1	1.00	1	1.00	1.00
17.	ฉ้อง/คบไฟ	อัน	25	5.00	1	5.00	125.00
18.	กรอง	อัน	18	27.92	3	9.31	167.52

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ลำดับ	รายการ ต้นทุน	หน่วย	จำนวน ครัว เรือนที่ ใช้	ราคา เฉลี่ย (บาท)	อายุการ ใช้งาน เฉลี่ย (ปี)	มูลค่า ต้นทุน เฉลี่ย (บาท/ปี)	มูลค่าต้นทุนทั้งหมด/ กลุ่มผู้เก็บหาของป่า (บาท/ปี)
19.	เคียว	เล่ม	87	308.35	5	61.67	5,365.29
20.	ถุงมือ	คู่	20	20.12	2	10.06	201.20
21.	เชือก	ม้วน	14	80.00	2	40.00	560.00
มูลค่าต้นทุนที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อ ไม้ในพื้นที่ศึกษา						5,033.47	109,883.30

4.2 ต้นทุนด้านแรงงาน

ต้นทุนด้านแรงงานเป็นต้นทุนค่าเสียโอกาสของเวลาที่ชาวบ้านเข้าไปใช้ประโยชน์ในการเก็บหาผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง ในการคำนวณคิดจากอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดนครศรีธรรมราชเท่ากับ 243 บาท/วัน (กระทรวงแรงงาน, 2555) หรือการทำงาน 8 ชั่วโมง/วัน ซึ่งคิดเป็นรายชั่วโมง 30.38 บาท/ชั่วโมง ดังนั้นในการคำนวณการใช้ประโยชน์ในการเก็บหาผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งคิดจากเวลาในการเข้าไปเก็บหาผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งคูณด้วยอัตราค่าจ้างรายชั่วโมง

จากการสำรวจพบว่า การใช้ประโยชน์จำนวนแรงงานและระยะเวลาของการใช้ประโยชน์ในการเก็บหาผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งแตกต่างกัน แสดงดังตารางที่ 18 โดยจำนวนแรงงานการใช้ประโยชน์ในการเก็บหาผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าพรุควนเคร็ง ทั้งหมดใช้จำนวนแรงงานในการเข้าไปเก็บหาผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งต่อครั้งเท่ากับ 1-2 คน เช่น ปลาช่อน ปลาหมอ ปลาดุก ปลาหลด ปลากระตี่ ปลาไหล ปลาหมอช้างเหยียบ ปลาหางแดง ปลาชีว ปลากด ปลานู ปลาชะโด ปลาแก้มขี้ ปลาสด ปลาตะเพียน ปลานิล ปลายี่สก ปลาชะโอน ปลาสวาย นกเขา ปลาช้ำขาว กุ้งก้ามกราม กุ้งฝอย ตัวต่อ ตัวอ่อนของผึ้ง หอยขม น้ำผึ้ง เป็นต้น

ทั้งนี้จำนวนเวลาในการเข้าไปเก็บหาผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งแต่ละครั้งขึ้นอยู่กับชนิดของผลผลิตที่ผู้เก็บหาต้องการเก็บ

บางชนิดสามารถเก็บหาได้พร้อมกัน ดังเช่นในกรณีที่ชาวบ้านมีการวางอวนหรือกักตอจะมีปลาหลากหลายชนิดติดบริเวณอวน ผู้วิจัยจึงดำเนินการหาค่าเฉลี่ยของช่วงเวลาในการวางอวนหรือกักตอกับชนิดของปลาที่พบในพื้นที่

จากการคำนวณสรุปได้ว่า ต้นทุนด้านแรงงานทั้งหมดในการใช้ประโยชน์ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 114,928.78 บาท/ปี

ตารางที่ 18 ต้นทุนแรงงานที่ใช้ในการเก็บหาผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้ จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง

ชนิดการใช้ประโยชน์ ผลผลิตจากป่า	จำนวนคน ทั้งหมด/ครั้ง (คน)	จำนวนเวลา ทั้งหมด/ครั้ง (ชั่วโมง)	ค่าแรง (บาท)	รวมค่าแรงทั้งหมด/ครั้ง (บาท/ปี)
สัตว์				
ปลาช่อน	193	536	30.38	16,283.68
ปลาหมอ	81	283	30.38	8,597.54
ปลาดุก	154	843	30.38	25,610.34
ปลาฉลาม	42	83.4	30.38	2,533.69
ปลากระดี่	20	92.4	30.38	2,807.11
ปลาไหล	41	121	30.38	3,675.98
ปลาหมอช้างเหยียบ	15	88.8	30.38	2,697.74
ปลาหางแดง	12	73	30.38	2,217.74
ปลาชิว	2	20	30.38	60.76
ปลากด	5	258	30.38	7,838.04
ปลานุ่	1	4	30.38	121.52
ปลาชะโด	21	59.6	30.38	1,810.65
ปลาแก้มขี้	1	21	30.38	637.98
ปลาสกลิต	16	122	30.38	3,706.36

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ชนิดการใช้ประโยชน์ ผลผลิตจากป่า	จำนวนคน ทั้งหมด/ครั้ง (คน)	จำนวนเวลา ทั้งหมด/ครั้ง (ชั่วโมง)	ค่าแรง (บาท)	รวมค่าแรงทั้งหมด/ครั้ง (บาท/ปี)
ปลาตะเพียน	4	87.9	30.38	2,670.40
ปลานิล	1	10.44	30.38	317.17
ปลาช่อน	1	10.44	30.38	317.17
ปลาชะโอน	2	17	30.38	516.46
ปลาสร้อยนกเขา (จิ้งหม)	5	35	30.38	1,063.33
ปลาช่อนขาว	1	12	30.38	364.56
กึ่งก้ามกราม	11	138	30.38	4,192.44
กึ่งฝอย	1	3	30.38	91.14
ตัวต่อ	25	27	30.38	820.26
ตัวอ่อนของผึ้ง	5	11	30.38	334.18
หอยขม	27	38	30.38	1,154.44
หอยโข่ง	1	18	30.38	546.84
หอยเชอรี่	3	6	30.38	182.28
ผลผลิตจากสัตว์				
น้ำผึ้ง	39	64	30.38	1,944.32
ไข่มดแดง	3	13	30.38	394.94
พืช				
กระเจต	145	651	30.38	19,777.38
ยอดลำแพ้ง	9	2	30.38	60.76
ยอดจิก	6	1	30.38	30.38
ยอดขี้ไต้	3	1	30.38	30.38
ย่านพาโหม	2	1	30.38	13.97
ยอดหว้า	1	2	30.38	60.76
ผักเหลียง	1	1	30.38	30.38

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ชนิดการใช้ประโยชน์ ผลิตจากป่า	จำนวนคน ทั้งหมด/ครั้ง (คน)	จำนวนเวลา ทั้งหมด/ครั้ง (ชั่วโมง)	ค่าแรง (บาท)	รวมค่าแรงทั้งหมด/ครั้ง (บาท/ปี)
ขุดมะม่วงหิมพานต์	2	2	30.38	60.76
ขุดเขาคัน	1	1	30.38	30.38
ขุดขี้เหล็ก	1	1	30.38	30.38
ใบยอเถื่อน	1	0.20	30.38	6.076
ใบกะพ้อ	4	5	30.38	151.9
ผักนึ่ง	3	3	30.38	91.14
สายบัว	3	6	30.38	182.28
ผักกะเจด	1	19	30.38	577.22
ใบบัวบก	1	2.4	30.38	72.91
ผักตบชวา	1	1	30.38	30.38
เห็ด เห็ดเสม็ด	4	6	30.38	182.28
ต้นทุนแรงงานที่ใช้ในการเก็บหาผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้				114,928.78

4.3 ต้นทุนด้านเชื้อเพลิง

ต้นทุนด้านเชื้อเพลิง คือ น้ำมัน ซึ่งเป็นต้นทุนด้านค่าใช้จ่ายในการเดินทางด้วยเรือและรถจักรยานยนต์ในการเข้าไปใช้ประโยชน์ในการเก็บหาผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป่ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง พบกลุ่มตัวอย่างที่เดินทางด้วยเรือและรถจักรยานยนต์ในการเข้าไปใช้ประโยชน์ในการเก็บหาผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป่ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งจำนวน 151 ครั้วเรือน กลุ่มตัวอย่างอีก 137 ครั้วเรือนเดินทางโดยการเดินเท้าและการพายเรือ ซึ่งต้นทุนด้านเชื้อเพลิงเท่ากับ 2,493.57 บาท/ครั้วเรือน/ปี เมื่อคำนวณต้นทุนด้านเชื้อเพลิงทั้งหมดในการใช้ประโยชน์ในการเก็บหาผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป่ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งเท่ากับ 180,432.00 บาท/ปี ดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ต้นทุนด้านเชื้อเพลิงที่ใช้ในการเก็บหาผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้ จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป่ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง

ยานพาหนะในการเดินทาง	จำนวนแรงงานทั้งหมด/ครั้ง (คน)	ระยะทางทั้งหมด (กิโลเมตร)	ระยะทางเฉลี่ย (กิโลเมตร)	จำนวนครั้งเฉลี่ย (ครั้ง)	ค่าเชื้อเพลิง/กิโลเมตร (บาท)	มูลค่าเชื้อเพลิง (บาท/ปี)	มูลค่าเชื้อเพลิงเฉลี่ย (บาท/คน/ปี)
รถจักรยานยนต์	68	406	6	10,024	2	120,288.00	1,768.94
เรือนยนต์	83	250	3	10,024	2	60,144.00	724.63
ต้นทุนด้านเชื้อเพลิงที่ใช้ในการเก็บหาผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้						180,432.00	2,493.57

สรุปต้นทุนรวมทั้งหมดเท่ากับ 405,244.08 บาท/ปี หรือเฉลี่ยต้นทุนต่อครั้วเรือนเท่ากับ 1,407.10 บาท/ครั้วเรือน/ปี

5. มูลค่าผลประโยชน์สุทธิในการใช้ประโยชน์ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้ จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป่ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง

มูลค่าผลประโยชน์สุทธิในการใช้ประโยชน์ในการเก็บหาผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้ จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป่ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง คำนวณได้จากการนำเอาผลประโยชน์ทั้งหมดจากการเก็บผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้ จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป่ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง หักด้วยต้นทุนในการเข้าไปใช้ประโยชน์ในการเก็บผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้ จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป่ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง ดังตารางที่ 20

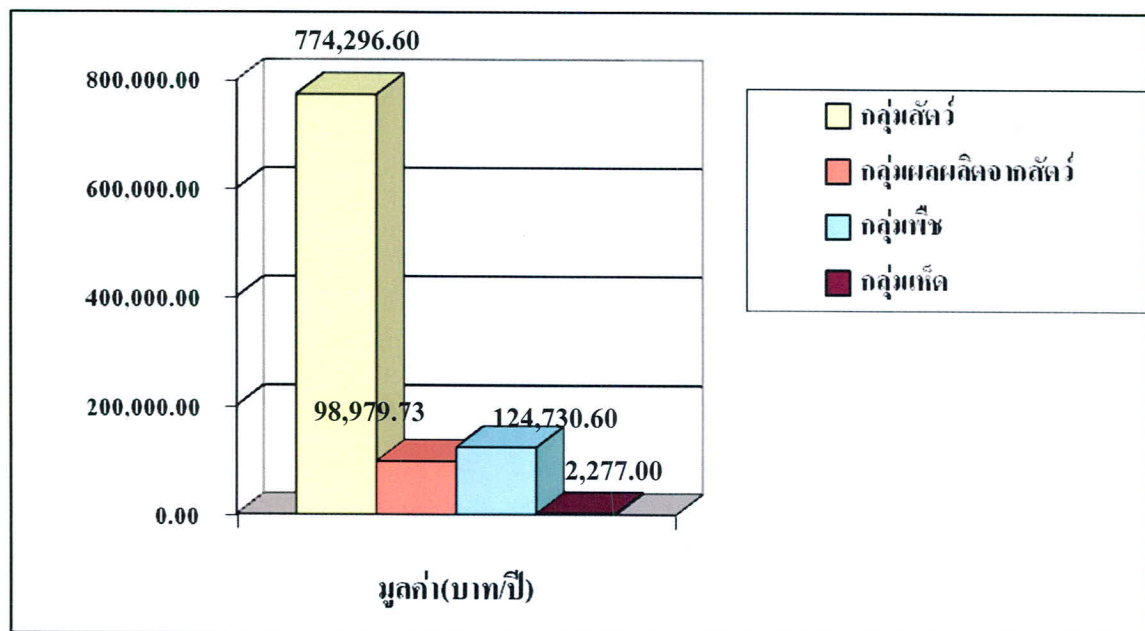
เมื่อคิดผลประโยชน์ทั้งหมดจากการเก็บหาผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้ จากป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบ้านกุ่มแป่ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็งทั้งหมด เท่ากับ 1,000,283.94 บาท/ปี คิดเป็นมูลค่าการเก็บ

หาผลผลิตในแต่ละชนิด แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มสัตว์ซึ่งแบ่งออกเป็นสัตว์น้ำและสัตว์บก มีมูลค่าเท่ากับ 774,296.60 บาท/ปี กลุ่มผลผลิตจากสัตว์ มีมูลค่าเท่ากับ 98,979.73 บาท/ปี กลุ่มพืชมีมูลค่าเท่ากับ 124,730.60 บาท/ปี และกลุ่มเห็ด มีมูลค่า 2,277.00 บาท/ปี (ภาพที่ 3) สำหรับต้นทุนในการเก็บหาผลผลิตจากป่า ได้แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ต้นทุนด้านอุปกรณ์ เท่ากับ 109,883.30 บาท/ปี ต้นทุนแรงงาน เท่ากับ 114,928.78 บาท/ปี และต้นทุนด้านเชื้อเพลิง เท่ากับ 180,432.00 บาท/ปี สรุปต้นทุนรวมทั้งหมดเท่ากับ 405,244.08 บาท/ปี

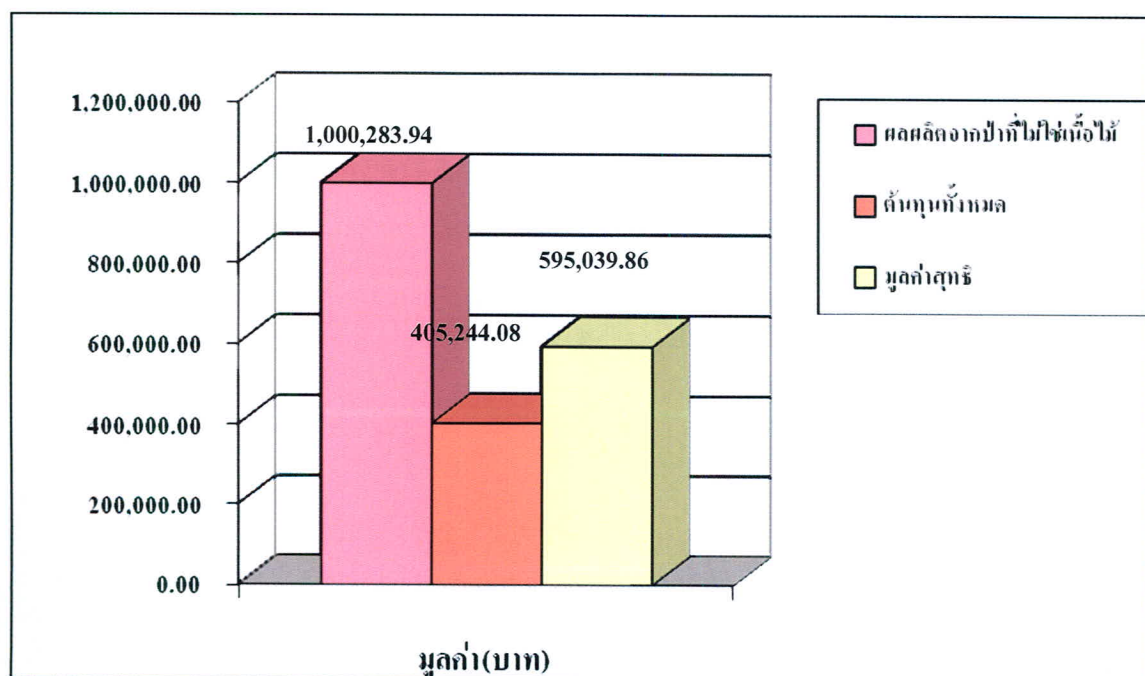
ดังนั้น มูลค่าผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าพรุควนเคร็ง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ในปี 2555 มีมูลค่าผลประโยชน์สุทธิทางตรงด้านการเก็บหาผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้ เท่ากับ 595,039.86 บาท/ปี (ภาพที่ 4) ซึ่งแต่ละครัวเรือนที่เก็บหามีมูลค่าเท่ากับ 2,066.11 บาท/ครัวเรือน

ตารางที่ 20 มูลค่าสุทธิในการใช้ประโยชน์จากผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้ จากป่าสงวนแห่งชาติ
ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านในลุ่มและป่าพรุควนเคร็ง

รายการ	มูลค่ารวมทั้งหมด/ปี
1. มูลค่าในการใช้ประโยชน์ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าพรุควนเคร็ง	1,000,283.94
2. มูลค่าต้นทุนในการเข้าไปใช้ประโยชน์ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าพรุควนเคร็ง	
2.1 ต้นทุนด้านอุปกรณ์ในการเก็บหาผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้	109,883.30
2.2 ต้นทุนด้านแรงงานในการเก็บหาผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้	114,928.78
2.3 ต้นทุนด้านเชื้อเพลิงในการเก็บหาผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้	180,432.00
3. มูลค่าผลประโยชน์สุทธิรายปีในการใช้ประโยชน์ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าพรุควนเคร็ง	595,039.86

ภาพที่ 3 มูลค่าจากการใช้ประโยชน์ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ
ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านโนนลุ่มและป่าพรวนเคิ่งในแต่ละกลุ่ม

ภาพที่ 4 มูลค่าสุทธิทั้งหมดของการใช้ประโยชน์ผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้จากป่าสงวนแห่งชาติ
ป่าบ้านกุ่มแปะ ป่าบ้านโนนลุ่มและป่าพรวนเคิ่ง